

Særlige anklager Muellers kupmagere i panik: Deres forbrydelser er afsløret

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. dec., 2017 – De kræfter i USA, der tjener briternes bestræbelser på at fjerne Donald Trump fra embedet – Obamas efterretningsfolk; Obama/Clinton-demokraterne; samt de neokonservative republikanere – er ved at gå i panik. Deres udvalgte lejemorder til at udføre arbejdet med at ødelægge Trumps præsidentskab, Robert Mueller, vandt sine udmærkelser som chef for »Få ram på LaRouche«-specialstyrken i 1980'erne, som havde til hensigt at ødelægge den bevægelse, som Lyndon LaRouche har stiftet. På trods af, at han sendte LaRouche og flere af hans medarbejdere i fængsel på falske anklager, mislykkedes for Mueller at ødelægge denne bevægelse, og nu betaler han prisen for sin fiasko. *EIR's* dossier, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, har gennemsyret USA's politiske og diplomatiske institutioner og animeret Kongressen og andre til handling for at standse kuppet og har peget direkte på denne forræderiske sammensværgelses britiske arkitekter – MI6's Christopher Steele og andre.

Bestræbelserne på at ødelægge LaRouche og den tilsvarende bestræbelse på at ødelægge Trump, har samme grundlæggende formål – både LaRouche og Trump har til hensigt at afslutte den britiske opsplitning af verden i Øst og Vest, som fastholder verden vaklende på randen af atomkrig mellem USA, og Rusland og Kina. Ligesom LaRouche foreslog en forening af de »Fire Magter« (Rusland, Kina, Indien og USA) for at afslutte Det britiske Imperium og udløse global udvikling, således insisterer Trump også på venskab og samarbejde med Rusland og Kina. Som Trump sagde i sin tale i Beijing: »Der er

meget, der forbinder Øst og Vest«. For britiske geopolitikere er dette krigsord.

Men det britiske korthus smuldrer. Mueller-teamet er afsløret som partisankrigere, med deres bidende had til Trump og deres slaviske efterfølgelse af Obama/Hillary-krigspolitikken, der er afsløret i e-mails fra deres egen, beskidte, personlige liv. Og nu er de ved at gå i panik.

Joe Biden har, måske i et forsøg på at bevise sin underdanighed over for Imperiet med det formål at blive valgt til erstatte den mislykkede Hillary Clinton i den næste præsidentvalgkamp, været medforfatter af et psykotisk udfald mod Rusland i *Foreign Affairs* fra 5. dec., kvartalsmagasinet for den britiske imperieforpost i USA, Rådet for Udenrigsanliggender. Med titlen, »Hvordan vi hævder os over for Kreml – At forsvare demokrati mod dets fjender«, siger Biden, at USA må »afskrække russisk militær aggression«, gennemføre tankepoliti for at »rykke russisk misinformation og underminering op med rode og finde måder for myndigheder til at samarbejde med den private sektor for at modgå denne indblanding«. De onde russere, himler han op med en lidenskab à la McCarthy, har »med succes sammensmeltet organiserede kriminelle grupper, efterretningstjenester og korrupte erhvervsfolk« (det lyder virkelig som en beskrivelse af Obama/Bush-regimerne i USA). Han tilføjer, at Trump har nægtet at tro på (løgnen om), at Rusland stjal valget, »selv efter, han var blevet briefet af efterretningstopfolk« – hvor han her naturligvis refererer til forbryderne Clapper, Brennan og Comey.

I mainstream-medierne kommer der nu voksende krav om Muellers afsættelse – stanken er for stærk til at fortsætte mørklægningen.

Endnu et tegn på sindssyge ramte Kongressalen i dag, da demokrat fra Texas, Al Green, fremsatte lovforslag om at stille præsident Trump for en rigsret (impeachment). Forslaget

blev hurtigt nedstemt, men 58 kongresmedlemmer afslørede sig selv ved at stemme for Greens forslag.

Det, som briterne mest frygter, er, at den amerikanske og europæiske befolkning vil opsnappe ånden af den Nye Silkevej, det nye paradigme, der nu gennemføres i næsten alle andre dele af verden gennem reelle, fysiske udviklingsprojekter, der anføres af Kina og Rusland. I hele Afrika, Latinamerika og Asien er nationer, der i århundreder er blevet holdt i et limbo af kolonial og post-kolonial kontrol, nu hastigt ved at blive transformeret til at blive moderne industrinationer, hvor deres befolkninger kan undfly fattigdom og får håb, ligesom Kina har transformeret sig selv på tredive korte år. Faktisk er denne ånd i færd med at vække nationer og borgere selv i Europa og USA, især i kølvandet på Trumps højst succesfulde møde med Xi Jinping, og efter kinesernes forpligtelse til at investere \$283 mia. i genopbygning af den forfaldne, amerikanske infrastruktur og industrielle kapacitet – til en begyndelse.

Der er ikke længere noget, der kan retfærdiggøre, at det økonomiske og kulturelle forfald i Vesten bliver tolereret. De ideer, som Lyndon LaRouche har fremlagt hen over de seneste halvtreds år, bliver nu gennemført og antager en fysisk kraft i verden. Dette er vores tid.

Foto: Den afgangende FBI-direktør Robert Mueller (2001 – 2013) i ærbødig underdanighed foran præsident Barack Obama. Til højre Obamas udpegede, nye FBI-direktør, James Comey (sep. 2013 – maj 2017).

Tiden er kommet til at begrave Muellers kupforsøg, så USA kan komme med om bord i den Nye Silkevej

Leder fra LaRouche PAC, USA, 5. dec., 2017 – Kupforsøget mod Trumps præsidentskab, som orkestreres af den særlige anklager Robert Mueller efter et manuskript fra britisk efterretning, tager vand ind til højre og venstre og er nu i alvorlig fare for helt at synke. I takt med, at der kommer flere og flere beviser frem for dagens lys om den centrale rolle, som spilles af FBI-topagent, og makker til Mueller, Peter Strzok, og om relateret aktivitet fra 'Få ram på Trump'-specialstyrken, der klart har overskredet grænsen fra det blot beskidte og tvetydige til deciderede forbrydelser mod forfatningen, går det op for Mueller et al., at, hvis det ikke lykkes for dem, vil de snart selv ende i fængsel.

Krav om en afslutning af anti-Trump-heksejagten vokser i medierne, inklusive i et indlæg i dag i *Wall Street Journal*, underskrevet af redaktionen, og som insisterer, at »Offentligheden har ret til at vide, om [britisk efterretnings] Steele-dossier var anledningen til Comeys kulegravning, og om det førte til nærgående aflytning af regeringen«. *WSJ's* redaktører skriver, at de betvivler »hr. Muellers evne til at gennemføre en fair og troværdig kulegravning af FBI's anselige andel i Rusland-Trump-dramaet«.

Men, det er ikke nok blot at udskyde Muellers bestræbelser, eller endda alvorligt skade dem. De skal begraves. Til dette formål har *EIR* annonceret, at andet oplag af dets specialrapport, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk

morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, snarest bliver udgivet.

Den bydende nødvendige grund til dette er at skabe de betingelser, under hvilke USA kan gå sammen med Kina, Rusland og andre nationer i opbygningen af den Nye Silkevej, til fordel og gavn for hele menneskeheden. Som Helga Zepp-LaRouche i samtale med sine medarbejdere i dag sagde:

»Lande, der ikke samarbejder med Bælte & Vej Initiativet, vil blive kørt ud på sidelinjen, til skade for deres egne befolkninger.«

Zepp-LaRouche forklarede, at der er tektoniske skift i gang på globalt plan, med det gamle, transatlantiske finanssystem, med dets spekulation, undergang, og den hastige fremvækst af det nye system, Bælte & Vej Initiativet.

»Der finder en utrolig dynamik sted«, rapporterede Zepp-LaRouche.

»Der finder konferencer sted hver dag, hvor flere lande, flere kræfter, flere foretagender og industrier tilslutter sig dette Nye Paradigme. Den japanske premierminister Abes erklæring om, at Japan vil samarbejde med Bælte & Vej, er virkelig vigtig. Lande, der ikke samarbejder, vil blive kørt ud på sidelinjen, til skade for deres egne befolkninger.

Denne kinesiske politik er ikke imod nogen nation, og den udgør heller ikke på en eller anden måde en konflikt mellem USA og andre lande. Dette her drejer sig om at gå med i fremtiden; om at gå med i et absolut fantastisk perspektiv. Den tidligere rumænske astronaut, Dumitru-Dorin Prunariu, har netop udtalt, at, 'efter Bælte & Vej Initiativet tror jeg, at Kina har et galaktisk initiativ i tankerne'. Dette er absolut tidens ånd.

Vores kampagne fokuserer på **Lyndon LaRouches Fire Love**, på LaRouches økonomiske metode, på USA's tilslutning til den Nye

Silkevej og på USA's samarbejde med andre lande om rumforskning. Og jeg mener, dette er et perfekt tidspunkt til at forvandle hele USA til en optimistisk kampagne. Dette kan blive til den absolut afgørende kraft for hele USA. Tiden er kommet til at forsvare præsidenten, besejre kuppet, besejre Det britiske Imperium og til at gå ind i en fuldstændig ny og fremgangsrig, skøn fremtid. Jeg mener, dette er et vidunderligt perspektiv.»

Lyndon LaRouche, på sin side, opsummerede den strategiske situation og de opgaver, der ligger foran os, på følgende vis:

»Der kan gøres mere. Vi har midlerne til at gøre det. De er i vore hænder. Tag dem, og skab det, der må gøres. Handl på det!«

Foto: Tidligere direktør for FBI, Robert Mueller, besøger Estland, 14. februar, 2012. (USA's Ambassade i Tallinn)

'Nu begynder det alt sammen at give mening'

Leder fra LaRouche PAC, USA, 3. dec., 2017 – En udenlandsk fjende af USA – Det britiske Imperiums efterretningstjenester og deres allierede i FBI og på Wall Street – har de facto invaderet USA med den erklærede hensigt at iscenesætte et statskup imod den valgte præsident og forfatningen, for at omstøde hans politikker for at opbygge fredeligt samarbejde med Rusland og Kina og marchere verden tilbage, væk fra randen af krig. Briterne kan ikke klare nogen som helst afvigelse fra deres Bush- og Obamaadministrationers krigskurs, fordi overlevelsen af hele deres system med global geopolitik og finansiell udplyndring afhænger af det. Efter præsident Trump

blev valgt af det amerikanske folk for at omstøde Obamas politikker og gøre præcis dette, har briterne et al. forsøgt at afsætte ham ved en rigsret og fængsle ham, og giv pokker i sandheden.

Den fremgangsmåde, de anvender, og selv den involverede rollebesætning, er næsten identisk til den »Få ram på LaRouche«-specialstyrke, de deployerede for henved 30 år siden, for uretmæssigt at fængsle Lyndon LaRouche og flere af hans medarbejdere, i et mislykket forsøg på at gøre ham tavs.

Disse enkle kendsgerninger, der i månedsvis har været kendt af LaRouche-bevægelsen og dens tilhængere, og som er blevet cirkuleret vidt og bredt med vores Mueller-dossier (nu i andet oplag), er nu kommet helt frem i offentligheden i løbet af de seneste 72 timer. Som præsident Trump selv tweetede i dag: »Nu begynder det alt sammen at give mening.«

Det er denne internationale kamp, der står på spil, og ikke noget, der har med »indenrigsspørgsmål«, eller andre følelsesladede emner, hverken til højre eller venstre, at gøre.

Den største trussel mod Det britiske Imperiums greb er det uophørlige fremstød fra Kinas Bælte & Vej Initiativ, der trækker den ene nation efter den anden ind i sit kredsløb, såvel som også den enestående rolle, som LaRouche-bevægelsen spiller i denne proces – som det endnu engang reflekteredes i Helga Zepp-LaRouches deltagelse som hovedtaler på konferencen den 29. nov. i Zhuhai, Guangdong, Kina, *Forum for det 21. Århundredes Maritime Silkevej*.

Et typisk eksempel på den hastigt skiftende, globale dynamik er de kommentarer, som formanden for Bank of China, Chen Siqing, kom med i en tale, han holdt den 2. dec. på et forum i Rom, »Den Tredje Middelhavsdialog«:

»Bælte & Vej Initiativet har skabt en ny platform for internationalt samarbejde ... Middelhavsområdet har en unik

beliggenhed af stor strategisk betydning, på korsvejen for Silkevejen over land og den maritime Silkevej ... I fremtiden bør vi accelerere samarbejdet omkring industriel kapacitet med lande, der ligger langs Bælte & Vej, og fremme regional udvikling og fredelig sameksistens mellem folkeslagene.»

Denne fremtid er nu, og den inkluderer USA. Den inkluderer ikke Det britiske Imperium.

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i APEC-topmødet. 11. nov., 2017.

Se Helga Zepp-LaRouche Nyt Paradigme Webcast torsdag 26. okt. kl. 18 dansk tid: Hvorfor frygter Det britiske Imperium Kinas Bælte & Vej Initiativ?

newparadigm.schillerinstitute.com

I takt med, at Kina, under Xi Jinpings lederskab, går fremefter med planer for Bælte & Vej Initiativet (BRI) for at realisere drømmen om global, økonomisk samarbejde som grundlaget for fred, er de af City of London/Wall Street-kontrollerede medier blevet mere uærlige og ondskabsfulde end nogensinde. I løbet af de seneste dage har *Wall Street*

Journal, *Time*-magasinet og Londons flagskib *Economist* føjet deres stemme til skrige-koret, der angriber Kina.

Alt imens de på inkompetent vis insisterer på, at Kinas politik skaber en uholdbar gældsboble – og ignorerer den VIRKELIGE gældsboble, der er klar til at eksplodere i det transatlantiske område – så anklager forsvarerne af det bankerotte, geopolitiske imperium Kina for at bruge udvikling af infrastruktur til at slavelænke fattige nationer ved at overlasse dem med gæld og stjæle deres råmaterialer (hvilket er præcist, hvad Det britiske Imperium har gjort i århundreder).

Så hvorfor al denne panik? Med præsident Trump, der er klar til det, der kunne blive en verdenshistorisk række af møder i Asien, vil muligheden for, at USA bliver en deltager i BRI, være et betydningsfuldt skridt mod at afslutte den unipolære verden, der er gennemtvunget af det kollapsende bank- og finansimperium.

Se Schiller Instituttets ugentlige webcast på torsdag for at få de virkelige nyheder om denne dynamiske proces og blive en deltager i denne verdenshistoriske transformation.

I de næste 14 dage må amerikanerne stampe hårdt i gulvet: 'Vi vil have,

at USA tilslutter sig den Nye Silkevej'

LaRouche PAC Internationale Webcast, 20. okt., 2017

Før vi lægger ud, vil jeg blot fremhæve et par vigtige punkter, som præsident Xi Jinping fremlagde i sin hovedtale i onsdags på den 19. Partikongres i Kina, som der har været store forventninger til. Det vil Bill forklare lidt mere om; men blot til jeres almindelige orientering, så er her Xi Jinpings egen stemme. Ét af de betydningsfulde aspekter af hans tale fokuserede på den ekstraordinære rate af udvikling og lettelse af fattigdom, som Kina har været i stand til at præstere i løbet af de seneste fem år, og optrapning af den rate, ved hvilken de har til hensigt fortsat at løfte det kinesiske folk ud af fattigdom i løbet af de næste fem år. Målet er frem til år 2020 at have løftet og totalt udryddet fattigdom fra Kina fuldstændigt. Han sagde, at, med Bælte & Vej Initiativet, som nu er den kinesiske regerings primære politiske initiativ, »Er det kinesiske folks drømme og andre folkeslags drømme i hele verden tæt forbundet«. Han sagde, at Kina stræber efter »menneskehedens fælles skæbne og varig fred og stabilitet«. Hans anden understregning var, at den kinesiske regerings eneste opgave er at fremme det kinesiske folks lykke og velfærd. Og det er gennem dette forpligtende engagement til udvikling, til videnskab, til teknologi og til udryddelse af fattigdom, at den kinesiske regering og præsident Xi Jinping agter at udføre denne opgave.

Med det forestående finanskrak ligger magten hos dem, der ved, hvad man skal gøre

Leder fra LaRouche PAC, USA, 16. okt., 2017 – Advarslerne fra IMF, fra Trumps økonomiske rådgiver Gary Cohn, fra aktiemarkedsanalytikere, er underdrevne, i forsigtige vendinger, men peger ikke desto mindre på det fremstormende faktum: nogle af de mange overforlængede gældsbobler, der er blevet skabt af centralbankerne siden 2008, vil snart krakke. Disse »læk« slutter sig til en vedvarende trommehvirvel af advarsler, der kommer selv fra sådanne normalt udtrykssløse personer som den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, om, at et sammenbrud er på vej.

I den 35 medlemmer store Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), advarer IMF, er graden af gældens gearing både for ikke-finansielle selskaber og for husstande, rekordhøj og kan ikke overleve en stigning i rentesatsen; centralbankerne er i færd med at nedtrappe deres programmer for »kvantitativ lempelse«, som driver gearingen af gælden endnu højere op. Ethvert fejltrin, der hurtigt sætter rentesatsen op, vil udløse betalingsstandsning i 20 % af alle amerikanske selskaber, sagde IMF. »Lånemarkedet befinder sig i en ikke tidligere set tilstand«, sagde Brian Raven fra Tavistock Investments til CNBC den 9. okt. Fejltagelser fra centralbankernes side med at hæve renterne »kan give uforudsigelige bagslag og sammenbrud i markeder, der ikke er

særlig likvide.«

Og nu, den voksende fare for de Londoncentrerede clearinghuse for finansielle derivater og valutahandel – især i tilfælde af et uordentligt udfald af »Brexite« – antydes både af Cohn, i en tale for Gruppen af 30 bankierer den 13. okt., og af USA's Finansministerium. Disse underkapitaliserede clearinghuse er nu, siger City of Londons *Financial Times*, »en ubehagelig hovedpine for derivatmarkederne« – som, med \$600 billion i uregulerede, spekulative væddemål, er alt, alt 'for store til at lade gå ned' – eller til at redde gennem bail-out.

Disse enorme gældsbobler, der blev skabt, eller genskabt, efter krakket i 2008 af centralbankernes pengetrykning, er i overvældende grad blevet brugt til spekulation, især i »konstant stigende« aktiemarkeder. Ironisk nok er den gæld, Kina har udstedt, og som konstant fordømmes, undtagelsen – bakket op af nye, offentlige aktiver til \$10 billion eller mere, \$3 billion i reserver af fremmed valuta, \$1 billion i statens egenkapital, og nu, af offentligt byggeri uden for Kina hele vejen langs det ekspanderende Bælte & Vej.

Et ukontrolleret krak vil blive den største, menneskeskabte katastrofe. Endnu en »Lehman-orkan« vil langt overstige Maria eller Harvey i økonomisk ødelæggelse og bære faren for en optrappet krig med sig. De skridt, der hurtigt kan bringe denne fare under kontrol, fremlægges af EIR og LaRouche PAC, samtidigt, ved hjælp af de midler, der – ifald de tages op og anvendes – kan stoppe heksejagten, der anføres af Robert Mueller imod præsident Trump, og således sætte Trump fri til at tage disse skridt.

Det første skridt – en genindførelse af Glass-Steagall – fremsættes i hele Europa, såvel som i USA. Det var faktisk den klare og indlysende løsning til selve den trussel, som Trumps rådgiver Gary Cohn understregede i sin tale den 13. oktober, om den konstant voksende størrelse og kompleksitet af de største banker, der dominerer finanssektoren.

Hvis Trump, når han om to uger rejser til topmøder i Asien, diskuterer det yderligere skridt med at skabe en national kreditinstitution i USA til infrastrukturbyggeri, vil Amerikas tilslutning til Bælte & Vej Initiativet stort set være sikret, og den store fare med Wall Streets finansielle nedsmeltning vil komme under kontrol.

Foto: Præsident Trump underskriver en eksekutiv ordre i det ovale kontor den 3. februar, 2017, mens Gary Cohn, til højre for Trump, overværer underskrivelsen. (Whitehouse Photo)

Trump: 'Russiagate skal stoppe, for der er intet i det'

16. okt., 2017 – Med særlige anklager Robert Mueller, der fortsætter sin næsten fem måneder lange efterforskning af russisk indblanding i sidste års præsidentvalg, udtalte Trump sin frustration over efterforskningen og fortsatte med at fremføre, at Rusland ikke gjorde noget som helst for at blande sig i 2016-valget, under Trumps pressekonference fra Det hvide Hus i dag sammen med lederen af senatsflertallet, Mitch McConnell (R-KY). Trump gav udtryk for sin utålmodighed med Russiagate-heksejagten:

»Jeg ser gerne, at det slutter«, sagde Trump om efterforskningen. »Hele den russiske affære var en undskyldning for, at Demokraterne tabte valget.«

»Der har absolut ikke været tale om noget 'aftalt spil'«, sagde Trump. »Det er blevet erklæret, at de ikke har nogen svigagtige aftaler. De bør afslutte det, for jeg tror, det

amerikanske folk er dødtræt af det.«

I dag nægtede de tre medstiftere af Fusion GPS, modstandernes researchfirma, der var ansvarligt for at lede skabelsen af det berygtede »Trump-dossier«, at overholde en indstævning, udstedt af Huset Efterretningskomites formand, David Nunes (R-CA), som påbyder de tre medstiftere af Fusion GPS at møde for hans efterretningskomite.

USA Today rapporterede i dag, at Fusion GPS's advokater fra Cunningham, Levy & Muse i et brev sagde, at, hvis de blev indkaldt til at vidne, ville de tre påkalde sig deres rettigheder iht. det første forfatningstillæg, for at fritage dem for at besvare spørgsmål. Websitet Zero Hedge rapporterer, at »trækket – der har alle kendetegn på en forhalingstaktik – er det seneste forsøg fra firmaets medstifteres side, der angiveligt skulle have været klar over, at ikke alle beskyldningerne i dossieret var troværdige, før de overleverede det til FBI, på at forhindre aflæggelse af offentlig forklaring«.

Foto: Præsident Trump sammen med Mitch McConnell, pressekonference i Det Hvide Hus.

Voksende krav om efterforskning af Muellers forbrydelser

Leder fra LaRouche PAC, USA, 15. okt., 2017 – Kampen om USA's præsidentskab er ved at blive den kamp, der vil afgøre skæbnen for civilisationen, som vi kender den. Vi oplever historiske forandringer i verden, med finansimperiet, centreret i London

og New York, der vakler mod et katastrofalt kollaps. Finanssektorens herrer kan ikke længere holde deres egne aktører tilbage fra at komme med advarsler om, at kollapset er umiddelbart forestående, som tidligere tyske finansminister Wolfgang Schäuble sagde i sidste uge med en refleksion over den massive likviditet, der dækker over den voksende gældsboble – som han selv var med til at skabe. Den eneste udvej ligger i, at præsident Trump fuldt og helt implementerer de politikker, han har formuleret: En Glass/Steagall-reorganisering af finanssystemet samtidig med, at man afskriver den kunstige gæld og skaber ny kredit til realøkonomien; fuldt ud at tilslutte sig den Nye Silkevejsproces med at dirigere statslig og international kredit til sand nationsopbygning, inklusive i USA; med at forny Amerikas helligelse til de fremskudte grænser af menneskets viden, gennem et genoplivet rumprogram, fuldskalaproduktion af kernekraft og optrapning af forskning i fusionskraft. Disse koncepter, som Lyndon LaRouche har promoveret gennem sine Fire Love, er begge inden for rækkevidde, og det haster.

Som modspil forsøger briterne og deres aktiver i USA hektisk at afsætte Trump fra embedet, hvilket de mener, er den eneste måde, momentum for et virkeligt paradigmeskifte kan stoppes. I løbet af den seneste uge har LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) distribueret vores 32 sider lange dossier, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder – Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, der afslører særlige anklager Robert Muellers forbrydelser, til næsten alle medlemmer af Kongressen. Rygterne og sladderne begyndte omgående at svirre om forslag om at konfrontere Mueller direkte. I fredags sendte 19 kongresmedlemmer et åbent brev til lederne af Husets, hhv. Senatets Justitskomite og krævede omgående kongreshøringer om den »mulige interessekonflikt og beskyldninger om politisk partiskhed« vedr. hr. Mueller. Senator Chuck Grassley, der er leder af Senatets Efterretningskomite, og formand for Husets Efterretningskomite, Devin Nunes, fører begge en kamp mod

efterretningssamfundet, fordi disse har blokeret for deres bestræbelser på at efterforske hele Russiagate-fupnummeret mod præsidenten. Det vil kræve maksimalt pres fra det amerikanske folk for at optrappe denne modstand mod forsøget, der kommer fra London, på at udføre et kup mod nationen.

De amerikanske massemedier støtter fuldt og helt dette britiskanstiftede kup og kolporterer påstande om, at præsidenten er uskikket til embedet, og med flere, der kræver, at man påkalder Forfatningens artikel 25 for at fjerne ham fra embedet pga. mental ustabilitet. Det må bemærkes, at selvsamme presse var tavse, da Obama begik forbrydelser mod menneskeheden med ødelæggelsen af Libyen og Syrien, i ledtog med al-Qaeda, eller da han overgav den nationale beslutningstagning til narkohandlende finansinstitutioner og legaliserede anvendelsen af narkotiske farmaceutiske lægemidler, der ødelægger menneskers hjerne.

I dag optrådte udenrigsminister Rex Tillerson på CNN og CBS søndags-talkshows, hvor han udtrykte sin totale afsky for det smålige, degraderende bras, der fylder 24-timers nyhedskvænen i USA, alt imens verdenshistoriske forandringer, der finder sted på globalt plan, og som fortjener og kræver fuld opmærksomhed, ignoreres. Da han blev presset til at angribe præsidenten, svarede han: »Præsidenten er en meget ukonventionel person, som vi alle ved, mht., hvordan han kommunikerer, hvordan han kan lide at skabe begivenheder, der fremtvinger handling. Præsidenten tager derfor ofte skridt til at fremtvinge handling, når han føler, at tingene simpelt hen ikke flytter sig.« Han udtrykte sin fulde støtte til Trump og hans politikker og tilbageviste løgnene om, at han skulle være undermineret af præsidenten.

Faren ligger i, at folk sidder fast i denne 24-timers nyhedskvænn og ikke ser, at vi nu gennemlever en forandring i historiens lange bue. Sådanne øjeblikke med fundamental forandring, der fører til enten en ny, global renæssance, eller også til katastrofalt kaos og katastrofal krig, er

farlige, men er også mulighedernes øjeblik, hvor folk er i stand til at overvinde fordomme og politisk dovenskab for at tænke over universelle ideer – det, som digteren Shelley identificerede som »intense og passionerede begreber om menneske og natur«. Og det er sådan, vi må adressere vore medmennesker i dette dyrebare øjeblik.

Foto: Tidligere præsident George W. Bush og FBI-direktør Robert Mueller applauderer klasseformanden torsdag, 30. okt., 2008, ved dimissionsfesten for FBI-specialagenter i Quantico, Va. (Whitehouse Photo)

Dansk udskrift:
Den Nye Silkevejsånd tager
over:
Vi må vinde kampen for at
bringe USA og Europa med om
bord.
Schiller Institut Nyt
Paradigme Webcast
med Helga Zepp-LaRouche, 12.
okt., 2017

Dette er en utrolig historie, og på nuværende tidspunkt står det ikke klart, hvilken af siderne, der vinder. Men det

forholder sig altså modsat i forhold til den måde, det fremstilles på: Det er nemlig de personer, der går efter Trump, som er dem, der bør efterforskes, og, hvis de findes skyldige, stilles for en domstol. Det er, hvad der virkelig foregår, og formålet er at gøre med Trump, ligesom det billede fra Gullivers Rejser, husker I nok, hvor Gulliver bliver holdt nede af så mange små reb, at han ikke kan røre sig. Og hele ideen bag kampagnen imod Trump er selvfølgelig, at han har så travlt med at forsvare sig, at han ikke kan gennemføre sin faktiske dagsorden.

Dette er den kamp, som USA's, og gennem implikation, hele resten af verdens, eksistens beror på, i betragtning af USA's strategiske betydning.

Se webcast her: <https://www.youtube.com/watch?v=Ms1kvEHn0n0>

Download (PDF, Unknown)

På Manhattan Project borgermøde gav LPAC's Barbara Boyd en meget stærk briefing om Mueller-dossieret – se video

Se video: <https://www.youtube.com/watch?v=UD7D3Xublyg>

Nitten amerikanske kongresmedlemmer kræver høringer for at bringe Robert Mueller 'frem fra skyggerne'

14. okt., 2017 – Den 13. okt. stilede 19 amerikanske kongresmedlemmer et åbent brev til senator Chuck Grassley og kongresmedlem Bob Goodlatte (hhv. formand for Senatets og Husets Justitskomite), i hvilket de kræver åbne kongreshøringer, der skal undersøge »mulige interessekonflikter og beskyldninger om politisk partiskhed« hos særlige anklager Robert Mueller og hans team af politiske lejemordere. Hovedunderskriveren af brevet er kongresmedlem Brian Babin (R-TX). Uddrag af brevet lyder:

»Dette team [Robert Mueller og hans advokater] har en gennemgribende myndighed og en åben mission, og alligevel får de i vid udstrækning lov at operere i hemmelighed, og de udvælges af og står sluttelig kun til ansvar for én person: Hr. Mueller selv. Med flere rapporter, der hver dag kommer om mulige interessekonflikter og beskyldninger om politisk partiskhed, ville det være både i den amerikanske offentligheds interesse og i det særlige anklagerteams interesse at tale til det amerikanske folk gennem dets valgte repræsentanter i Kongressen.

I henhold hertil anmoder vi respektfuldt, at én eller begge Justitskomiteerne omgående indkalder til en offentlig og åben høring, eller en række høringer, for at bringe hr. Mueller og

hans team frem fra skyggerne og frem i det offentlige rum.«

Ifølge en rapport i *Daily Caller* begyndte Babin at organisere underskrifter til brevet tilbage i august og besluttede og offentliggøre det nu.

Foto: Særlige anklager Robert Mueller.

Nedtælling til Trumps besøg i Kina: Ny Silkevej, ikke geopolitik. LaRouche PAC Internationale Webcast, 13. okt. 2017

Vært Matthew Ogden: Som titlen på vores webcast, »Nedtælling til Trumps besøg i Kina: Ny Silkevej, ikke geopolitik«, antyder, så befinder vi os i en nedtælling til en begivenhed, der kunne vise sig at blive et vendepunkt i verdenshistorien; hvis vi gør vores job rigtigt. Om 21 dage, nøjagtig 3 uger fra i dag, vil præsident Trump tage af sted på sit første statsbesøg til Kina; som finder sted i forbindelse med en rundrejse til andre asiatiske lande og Trumps deltagelse i ASEAN-topmødet. Alt imens en stor del af mediefokus har været på Nordkorea, så er de virkelige nyheder, at der foreligger en meget klar mulighed for, at præsident Trump under sit besøg med Xi Jinping kunne bruge denne mulighed til at signalere, at USA er villig til at tilslutte sig Kinas store projekt for Bælte & Vej Initiativet. Selv om præsident Trump tydeligvis

fremstillede et billede af sig selv under valgkampen som værende anti-Kina, sandsynligvis under indflydelse af pseudo-højrefløjs-populistiske Kina-angribere som Steve Bannon og andre, så peger præsident Trumps handlinger under sin embedstid på et helt andet billede. Under præsident Xi Jinpings statsbesøg i USA – det såkaldte Mar-a-Lago-topmøde – udviklede han og præsident Trump en meget varm, særlig, personlig relation. Og det var ud af denne konstruktive relation med præsident Trump, at denne gav sit samtykke til præsident Xi Jinpings anmodning om, at der blev sendt officiel amerikansk repræsentation til Bælte & Vej Forum; det storslåede, internationale Silkevejstopmøde, der fandt sted i maj i år (i Beijing). Dette fulgte præsident Trump op på og sendte en særlig repræsentant fra Udenrigsministeriet, Matt Pottinger, som blev særligt bemærket af Kina. Og, som vi har berettet, har præsident Trump, under flere private møder med højtplacerede repræsentanter fra den kinesiske regering – inklusive med statsrådgiveren (Yang Jiechi), som er den tredjehøjst rangerende embedsmand i den kinesiske regering – indikeret sin beredvillighed til USA's tilslutning til den Nye Silkevej.

Vi ved, det haster med, at disse planer bliver til virkelighed. Det haster mht. den internationale, strategiske situation; det haster mht. USA's nationale, økonomiske situation; og det haster med endelig at afvise fortidens mislykkede geopolitik og erstatte den med hr. LaRouches økonomiske metode – som vi gennemgår hver onsdag på denne hjemmeside.[1] Vi vil fortsætte med at udvikle disse temaer. Men dette kræver et totalt skifte i tankegang, hvor vi afviser de forføjlede aksiomer med begrænsede resurser og affolkning, som er blevet tvunget ned over os; og at vi erstatter dem med en helt ny idé om økonomi, ja, faktisk hele menneskets forhold til omgivelserne og Universet, som er baseret på en idé om en til stadighed ekspanderende produktivitet i overensstemmelse med menneskets unikke, skabende natur. Dette er faktisk kernen i LaRouches økonomiske metode; og i løbet af disse kommende

uger, hvor du, forhåbentlig, deltager i denne undervisningsserie i økonomi, vil du lære, at det er den sande kerne i en aksiomatisk forståelse af, hvad sande »win-win«-relationer må være baseret på.

Det er i denne sammenhæng, at det haster med, at USA tilslutter sig den Nye Silkevej. I løbet af de kommende 21 dage, hvor vi tæller ned til Trumps statsbesøg, kan jeg forsikre jer for, at dette bliver spørgsmålet; det bliver de parametre, der er i færd med at udforme verdenspolitik og verdenshistorie. Spørgsmålet om denne rejse og dens resultat inkarnerer på en meget virkelig måde alt, som er det centrale spørgsmål i denne aktuelle krig, som nu finder sted, over selve det amerikanske præsidentskabs sjæl. Det har mange aspekter. Det omfatter ikke alene det institutionelle kup, som køres mod præsidenten indefra, men vi kan også se virkningerne fra krigsførelsen mht. informations- og mediekrigsførelse, der kommer, ikke alene fra mainstream-medierne, men fra den skændige rolle, der spilles af personer som Steve Bannon og andre, i forsøg på at tvinge Trump ind i en anti-kinesisk dagsorden. Det er vores ansvar at modgå dette og informere det amerikanske folk om, at vejen frem for USA udelukkende ligger i, at USA tilslutter sig den Nye Silkevej.

Dette spørgsmål om, hvorvidt USA afviser fortidens mislykkede, britiske geopolitik og tilslutter sig den Nye Silkevej og vedtager den nye, internationale, økonomiske orden og dette nye »win-win«-system for internationale relationer, som Kina på det seneste har været fortalende for; dette spørgsmål er faktisk på en meget virkelig måde kerneprincippet i alt det, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for i de seneste 40 år. Dette spørgsmål er selve roden i det kup, man forsøger at gennemføre imod vores siddende, lovmæssigt, behørigt valgte præsident. Lad dig ikke narre; det har intet at gøre med Trump personligt. Det har alt at gøre med det potentielle resultat af et skifte i politikken i dette land i løbet af de forestående dage, uger og måneder; med vores beslutning om,

hvad vores fremtid vil være i relation til dette Nye Paradigme, dette nye, fremvoksende »win-win«-system for internationale relationer, som Kina er i færd med at opbygge omkring Bælte & Vej Initiativet.

I går beskrev Helga Zepp-LaRouche det under sit webcast; det er som med billedet af Gulliver fra Jonathan Swifts berømte *Gullivers Rejser*, hvor han bliver bundet til jorden af hundreder eller tusinder af små bitte reb af Lilliputterne, som han møder. Dette er det billede, man må have, når man forestiller sig situationen i Det Hvide Hus; med præsident Trump, der bliver forhindret i at gennemføre nogen af de positive programinitiativer, som fik ham valgt. Infrastruktur; genopbygning af 'Rustbæltet'; genopbygning af amerikansk industri; begrænsning af Wall Street; genindførelse af Glass-Steagall. Som vi har set af dækningen af valgstrategien, så var det dette, som amerikanerne responderede til; dette er grunden til, at folk, der både var konservative og Demokrater, skiftede over og valgte denne præsident. Det var pga. disse spørgsmål, der stadig plager det amerikanske folks hverdag, men vi mangler stadig at se beslutsom handling finde sted mht. disse presserende spørgsmål for det amerikanske folk. I mellemtiden har vi den overhængende trussel om et transatlantisk finanssammenbrud, som, med hensyn til proportionerne, langt kunne overstige det, der fandt sted i 2008.

Som en erklæring, der gik ud til LaRouche PAC's mail-liste i går, korrekt sagde, så vil udfaldet af denne kamp – det, jeg netop har forklaret – med disse 21-dages nedtælling til Trumps besøg i Kina, og om vi vil lykkes med at guide dette land i retning af at tilslutte sig dette fremvoksende Nye Paradigme; udfaldet af denne kamp vil afgøre, hvad der vil ske med dette land i de næste 50, for ikke at sige 100 år. Det er en sådan historisk skillelinje, vi står ved.

Her følger resten af udskriftet på engelsk:

That statement, which I just referred to, went on to read as follows: "The British have a plan. It is the same one which they have always used: control political entities, whether it be the anti-fa on the left, or the alt-right on the right; split the country in two on issues of identity. The actual ideas and philosophical roots of this country, the great republican ideas of our founders, who built upon the revolution of the Renaissance, those actual ideas are lost in the heated wars of fake populism.

"Look at what is missing. Puerto Rico is a disaster, as its entire infrastructure was destroyed, not by a hurricane, but by Wall Street predators. California is in flames. Texas and Florida have not recovered from the manmade disasters which destroyed whole cities and the livelihoods of thousands. Day by day, hundreds of our citizens, particularly in the economically devastated formerly industrial heartland, are dying of drug overdoses. This epidemic is killing more people daily than AIDS at the height of its devastation. Wall Street stands on the verge of another financial collapse.

"President Trump began to move on answers to all of this – overthrowing the British thinking which had come to govern us. That is at the center of the whole furor against Trump. Lyndon

LaRouche has provided a comprehensive solution in his Four Hamiltonian Economic Laws. Implementation of these ideas will actually overthrow the swamp which is in the process of destroying this country; but only if we go all out right now." So that's the kind of call to action for the next 21 days. That spells out exactly the parameters within which this fight is

being waged.

Those of you who might now know this yet, there is a new feature from Helga Zepp-LaRouche which is being featured on the

Schiller Institute New Paradigm website every week on Thursdays,

which is an international webcast on the New Silk Road. That's

accessible via the Schiller Institute New Paradigm YouTube channel, but we've also been posting a link to that on the larouchepac.com website. This is a very important initiative from Helga Zepp-LaRouche; and it's coming from somebody who is not merely a commentator watching events unfold as if from the outside, but somebody who is directly at the center of making history unfold around this direction of the New Silk Road. As those of you who have watched this broadcast know, Helga Zepp-LaRouche herself was personally one of the featured guests

at the Belt and Road Forum back in May in Beijing, China; speaking at several of the roundtable discussions and sideline meetings, and attending in person the main event, where she heard

President Xi Jinping's keynote along with the addresses of all of

the other heads of state who attended that conference. Helga Zepp-LaRouche was also featured in a major one-page full spread

article in *China Daily* just about one month ago, for her history in terms of her lifetime dedication to fighting for the

emergence of the new international economic order, which is now

taking its form in this New Silk Road – the Belt and Road Initiative in China.

So, what I would like to do to promote this weekly webcast that Helga Zepp-LaRouche is doing, and also to highlight some of

the very important strategic insights that she had in her webcast that she broadcast yesterday, I would like to play just two short clips for you from that broadcast yesterday. Here's the first one, and I'd like you to listen to her strategic overview, and also the call to action that she has at the very end of the remarks that you're about to hear now.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: As a matter of fact, this coming trip of President Trump to Asia will be extremely important, because this trip occurs in the context of a very dramatic strategic situation. We have all signs that a new financial crash is in the workings, and we can talk about that in a little while. There is an alternative already in existence, which is the incredibly dynamic Belt and Road Initiative which has been initiated by China four years ago. As we already made the point before the first summit between President Xi and President Trump in April, that the best way to solve the strategic situation is if you could get the United States and China to work together in the Belt and Road Initiative. That would mean Chinese investments in infrastructure in the United States, which is starting slowly. There is very good news that there is a new taskforce which has been formed in California in San Francisco, which is supposed to make it easier for Chinese investors to invest in infrastructure in the United States. There is bidding going on where Chinese railway companies are trying to win the bid to build fast train systems in California. So there are promising signs. But given the enormous destruction of the infrastructure, both through attrition – because all of this infrastructure in the United States, much of it is more than 100 years old – so

it's decrepit already all by itself. But then you had the hurricanes in Florida, Texas, Puerto Rico; and now you have the wildfires in California. So, there is a gigantic requirement. We want China to invest in infrastructure in the United States as part of the Belt and Road Initiative. On the other side, we want American firms to be involved in the many, many projects of the Belt and Road Initiative in Asia, Africa, and Latin America. That must somehow be more on top of the agenda. We are right now mobilizing, mostly in the United States, but also elsewhere, that when President Trump makes this long-awaited and extremely important strategic trip of a state visit to China in the context of his Asia tour, we wish very much that the Belt and Road Initiative is formalized. I think that there are absolute potentials that this could occur. If it occurs, we really are over the hump of the danger of war; that is my deepest belief. Because the "win-win" cooperation of the New Silk Road offers a new model not only of relations among nations in general, but especially one big component has been the proposal by China to set up a new model of major power relations. If there would be such a transformation, I think the world would really enter a new era of cooperation in the mutual benefit to end geopolitical games, to end for sure the policies of the Bush and Obama administrations of interventionist wars for regime change, of color revolution. You would replace that with a system of sovereign nations working together for their mutual benefit. So, if we can all work together to accomplish that, and I

appeal to all listeners and viewers of this program to help us;
because the mainstream media are still not reporting the extraordinary importance of this new dynamic. Therefore, it is not generally known enough, but I think this must be changed in the next three weeks. So, I'm really asking all of you to help to spread the message.

OGDEN: So, as you just heard, that was a direct appeal from Helga LaRouche to all of the viewers, asking you directly to help spread the message. She said, I appeal to all listeners and viewers to realize the extraordinary importance of the next three weeks. This, in fact, could be the beginning of an entirely new era in terms of international politics and policy; that's this kind of watershed moment. Now, the question of what has prevented these positive inclinations from coming to fruition up to this point, and what must be defeated if we are to allow these positive inclinations of the Trump Presidency to take precedence; that's the issue which Helga LaRouche took up next. I'd like to just play this clip for you here.

ZEPP-LAROUCHE: I actually would like to talk about the battle inside the United States first, because there is right now, as you say, an attempt to prevent Trump from having a positive relationship with China and with Russia. Now the famous Russia-gate is about to be put where it should have been from

the beginning – in the trash can. Namely, there is no evidence. There was a statement by Senator Burr and one other Senator, who said they investigated all the accusations about collusion between the Trump administration and Russia and they could find nothing. But there is still reason, they say, to assume that there is Russian collusion because the intelligence agencies are saying so. Now this is an incredible story, and we have produced a dossier about who is the apparatus behind the effort to impeach Trump or have a coup against Trump; namely, it is all centered around Special Counsel Robert Mueller. This dossier is an absolute bombshell, because it establishes without any doubt that the same people and the same apparatus which went after my husband Lyndon LaRouche in the '80s and after that, is the same apparatus which covered up the Saudi role in 9/11, and which is now organizing with the British Intelligence to set up a fake story against President Trump. This is a huge battle. There is some fight, for example, Senator Grassley and Congressman Nunes both in their respective committees, pointed to the fact that there is collusion, yes; but not with the Russians, but with British Intelligence. Senator Grassley made a big point that the so-called “evidence” of Comey and Mueller about Russian cooperation is actually centered around this firm GPS Fusion, which hired the former MI-6 agent Christopher Steele who produced this infamous so-called dodgy dossier about Trump.

Now, Senator Grassley made the point that the FBI was not investigating this on its own, but they took material from British Intelligence as evidence. So, this is an unbelievable story, and it is at this point very unclear which side will come out on top. But it is the opposite of the way it is being portrayed; namely, it's those people who are going after Trump who are the ones who are the ones who should be investigated, and in the case they're found guilty, put on trial. So that is really what is going on, and the aim is to make with Trump – you remember this picture in {Gulliver's Travels}, where Gulliver was tied with so many little ropes and so forth that he couldn't move. Obviously the whole idea of the campaign against Trump is, that he is so busy defending himself, that he doesn't get to his actual agenda. So this is the battle on which the existence of the United States depends, and by implication the rest of the world, given the strategic importance of the United States.

OGDEN: So that video is available in full; there's a link to it on the LaRouche PAC website, so you can watch Helga LaRouche's full strategic webcast from yesterday. As I said, this is a new regular feature that she will be engaged in. What you just heard Helga LaRouche talk about was this bombshell dossier which has been issued by LaRouche PAC, and is already being circulated quite widely in the United States; although we have the responsibility to circulate far, far more widely over the coming days. But it's been circulated in the US Congress, among very relevant Congressional committees; it's being circulated in various cities across the United States. We're

encouraging you to access the digital version of this pamphlet online. I'm going to put an image here on the screen for you of

the cover of that pamphlet [Fig. 1]; you'll see it right here. This is "Robert Mueller Is an Amoral Illegal Assassin: He Will Do

His Job if You Let Him". As it says on the back cover [Fig. 2],

"Robert Mueller has played a central role in three of the most shameful chapters of our nation's recent history: the frame-up

of Lyndon LaRouche; the cover-up of September 11th; the set-up of

President Trump. This dossier exposes the story of deceit that has been perpetrated against the American people for far too long. Read the contents of this report, and help us to stop the

attempted coup now being run against the US Presidency." So, again, that's available on the LaRouche PAC website –

<http://lpac.co/ytdos> – the link is available on the screen there.

Now, I'm going to show you one snapshot from the inside of this pamphlet, this is the next image [Fig. 3]. And this actually gives you a sense of not just the mechanisms of this kind of apparatus and how it is utilized to try to suppress certain tendencies in US policy, as was just documented by Helga

LaRouche; but it actually gives you the sense of what the true issue at the root of this is, and what links these episodes together going back to Lyndon LaRouche's fight for a new international economic order and going forward to today around the question of what Trump's relationship will be to this new international economic order which has emerged. What you'll see

there on the screen, is a snapshot of 1982. This is another crucial watershed moment in history, comparable in a very real way to where we find ourselves now, although things have

advanced

much more since then. But at that period, 1982, which is taken

up in detail by the contents of the dossier, this was a moment in

history where this new international economic order was on the table in very high-level circles, and was central to many of the

historic events of that period. So, you'll see there on this page, a few pictures of Lyndon LaRouche. On the top left corner,

this is a picture of Lyndon LaRouche meeting with several leading

policymakers in India, during a trip that he made to India in 1982. The purpose of this trip was for Lyndon LaRouche to meet

with the prime minister of India, Indira Gandhi, which he did in

1982; he did again the following year in 1983. They were discussing exactly the role that India could play in helping this

new international economic order to emerge. In fact, Indira Gandhi, when she hosted the Non-Aligned Movement summit in India

in 1983, put this on the table as the central principle of the Non-Aligned Movement; the emergence of a new international economic order. Now tragically, Indira Gandhi was assassinated

less than one year later.

Now the other aspect of that 1982 period was Lyndon LaRouche's involvement with another head of state. This was Mexican President Jose Lopez-Portillo. There's a picture there

also on that page of Lyndon LaRouche and his wife Helga Zepp-LaRouche at a press conference in Mexico City in 1982; directly following a personal meeting that they had with President Jose Lopez-Portillo. What were they discussing?

Lyndon LaRouche's policy for a new international economic order.

That was spelled out in detail in a document called "Operation Juarez", and this was a proposal for the debtor countries of Central and South America to use their collective status as debtor countries as a strategic leverage, and to declare a unilateral simultaneous debt moratorium which would cause the reigning IMF and World Bank system to be forced into a new international economic order. That was spelled out in detail in

LaRouche's document "Operation Juarez", and in fact, Jose Lopez-Portillo adopted this as his personal policy. In an appearance at the United Nations General Assembly in the autumn

of that year – 1982 – Jose Lopez-Portillo called for exactly this: a new international economic order. He warned that were this new economic order not to be adopted, the world would be facing a new medieval dark age.

So, you can see just in that snapshot of 1982, that Lyndon LaRouche was central to the policies that were shaping world history, and this was something which really was a battle for the

very soul of economic policy, both in the United States and abroad. Now, at that time, this was the moment in which the legal prosecution against Lyndon LaRouche was ramped up to a level that was unprecedented in our republic's history. This was

something that former Attorney General Ramsey Clark personally said, that he had not ever witnessed this kind of government campaign against a private US individual in his entire career or

elsewhere. So, it was this question, however, this fight for a

new international economic order.

Now, we are 35 years later, and we've fast-forwarded from 1982 to 2017. Look at how the world has changed; look at the

fact that the world's leading most-populous country on the planet, China, has adopted the New Silk Road policy, the new international economic order which Lyndon and Helga LaRouche have fought for, for so long. This is the defining question of history: What will our relationship, as the United States, be to this emerging new dynamic as it's taken its form? This is the question for President Donald Trump. As we approach this historic visit, this historic summit between Trump and President Xi Jinping, this state visit to China, we have 21 days as we count down between now and three weeks from now when President Trump departs for this trip. In a very real way, it will be the activities of the intellectual leadership of this country, among those of you who are watching this broadcast, to educate our fellow Americans and to ensure that the positive proclivities of this administration are allowed to be fulfilled and are allowed to take their culmination in President Trump having a very positive and constructive meeting with President Xi Jinping; and announcing for the world to hear, that the United States is done with the failed British geopolitics of the past. It has only led to failed states, regime change, and perpetual war. The era of the future is "win-win" relations, great projects in the image of the New Silk Road, and a great power relationship between the United States, China, and Russia; and as Lyndon LaRouche has called for, India as well. These four great powers can revisit

what President Franklin Roosevelt intended to shape the world into following World War II; as he was intending to take the New

Deal of the United States, the American System, and bring it to

the countries of the world – including the former colonial countries – to develop them and to bring an end to British imperial geopolitics once and for all.

So that job has come down to us, and we must shoulder the responsibility to make the fullest out of this next 21 days as we

count down to what could be a watershed historic moment for the

history of the world. So, thank you very much for joining us here today. Please stay tuned over the next 21 days, as we proceed through this very important period in history. Thank you

and good night.

[1] Se tag: LaRouche Economic Class series

Også danske læsere kan tilmelde sig undervisningsrækken: Meld dig til her: lpac.co/econ2017

**Årsagen til Muellers kup er uforandret;
Trump kunne gå sammen med Kina og**

Rusland i den Nye Silkevej

Leder fra LaRouche PAC, USA, 10. okt., 2017 – Med præsident Trumps planlagte, lange række af topmøder i Asien om kun tre uger, er det ikke et spørgsmål om gradvis modstand for at besejre forsøget på at tvinge ham ud af embedet: Det er en yderst presserende kamp. Hvis heksejagten, der ledes af »særlige anklager« Robert Mueller, stoppes, kan præsidenten bruge denne rejse til at fremme den dagsorden, der bragte ham til magten, og som er spørgsmålet om afgørende samarbejde for fred med stormagterne Kina og Rusland, og om det transformerende byggeri af infrastruktur, der kan »gøre Amerika stort igen«. Disse to spørgsmål er forbundet i form af, at USA tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet eller den »Nye Silkevej« med store, globale projekter.

Potentialet for en sådan Trump-dagsorden har, fra begyndelsen i 2016, været motiveringen for britisk efterretning og deres medskyldige, europæiske eliter og amerikanske efterretningstjenester og medier, til at konspirere om at holde Trump ude, eller tvinge ham ud.

Præsidenten er under konstant angreb fra alle disse, om alle spørgsmål. Selv den største og mest vedvarende præsidentielle nødrespons i de seneste 80 år til tre successive, store orkaners ødelæggelser er blevet angrebet med bitter partiskhed, udløst af Obama-demokrater og medierne.

Men det, der står på spil for Muellers sponsorer og Trumps fjender på højeste angloamerikanske niveau, er ikke nogen af disse »spørgsmål«. Det er derimod muligheden for, at Trump kunne bryde alle love i britisk geopolitik og indgå en alliance mellem store magter for fred og gensidig økonomisk profit, baseret på deres fælles interesse.

Det betyder, at Kinas Bælte & Vej Initiativ, og dermed den politik for Verdenslandbroen, som Lyndon og Helga LaRouche i

40 år har forfulgt i hele verden, er det faktiske potentiale, der står på spil.

Alternativet, hvis Trump bliver stoppet og ikke gennemfører det, er ikke alene en forhøjet trussel om krig, men også endnu et finansssammenbrud; selv de, der har været mest med til at forårsage det, som Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble, advarer nu om dette sammenbrud.

I intervallet frem til præsident Trumps afrejse til Asien holder Helga Zepp-LaRouche tre internationale webcasts om den fulde betydning af, at Amerika – og Europa – tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet. Indholdet af disse webcasts er som følger:

Bælte & Vej Initiativet – ideen om udvikling gennem Verdenslandbroen sådan, som LaRouche-parret har udbredt det i årtier – involverer store, nationale kreditinstitutioner, der på basis af fælles aftaler iværksætter storstilede projekter for højteknologisk infrastruktur og en storstilet udvidelse af rumforskning og samarbejde om rumforskning, sammen med forcerede programmer for udvikling af nukleare fusionsplasmateknologier. Det involverer en stigende produktivitet og produktiv beskæftigelse – præcis, hvad præsident Trump tilsigtede. Og Wall Street og City of London må sættes under kontrol gennem Glass/Steagall-forholdsregler.

Indholdet og resultatet af denne Asienrejse og dens potentiale afgøres netop nu, gennem en mobilisering for at knuse Mueller-kuppet. Dette er det aktuelle øjeblikks virkelige spørgsmål.

Foto: Præsident Donald J. Trump modtager en briefing om nødhjælps- og redningsindsatsen efter orkanen Maria. 26. sept. 2017. (Whitehouse Photo)

Trump ved en korsvej med sin Asien-rejse: Mueller-truslen må fjernes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 8. okt., 2017 – Der er stor politisk spænding omkring de forberedelser, som Trump-administrationen træffer forud for præsidentens Asien-rejse 3.-14. november og for de afgørende møder med Kinas præsident Xi.

Konfrontationer med Nordkorea og Iran intensiveres og truer med at udgøre store og potentielt omgående farer.

Men styrkelsen af den nationale debat om, hvordan man skal få storstilet, ny infrastruktur bygget i Amerika, efter augusts og septembers »naturkatastrofer«, mod hvilke man ingen beskyttelse havde, sætter en dagsorden for Trump mht. Kina, der bygger storstilede, nye projekter i hele verden i sit Bælte & Vej Initiativ.

Trumps egne, offentlige udtalelser og handlinger, med hastig finansiering til nødindsats, med anbefaling af statslig finansiering af infrastruktur og med afskrivning af Puerto Ricos ubetalelige gæld til Wall Street, har fremprovokeret denne debat, hvilket var hensigten, og bygget på amerikanernes ønske om at forene og genopbygge.

Kina har ønsket at blive en del af dette, siden præsident Xi indbød Barack Obamas administration til at tilslutte sig Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank; i stedet bekæmpede Obama den. Den repræsenterer målene for fælles, nationale interesser, produktivitet og forbundethed, for hvilket formål Kinas Bælte & Vej Initiativ blev etableret i 2013, og som første gang blev foreslået af Lyndon og Helga LaRouche i 1989.

En nationalbank efter Hamiltons principper, kombineret med en

anti-Wall Street, ny Glass/Steagall-lov, foreslået af LaRouche, udgør nu den enkeltstående, gennemførlige idé for at skabe de billioner i kredit, der er nødvendige for at bygge en ny, økonomisk infrastruktur for Amerika, og for atter at bygge et storslået rumprogram. Denne idé er endnu ikke blevet forstået i Det Hvide Hus, men, hvis præsident Trump diskuterer Bælte & Vej Initiativet med Xi, har det mulighed for omgående at blive virkeliggjort. Japan, hvor Trump også vil afholde et topmøde, har nu indikeret, at det vil tilslutte sig Bælte & Vej.

Den virkelig trussel mod denne udsigt er ikke, at Trump vil starte en krig, men derimod, at han vil blive stillet for en rigsret og afsat. Den såkaldte »Russiagate-affære«, en langvarig heksejagt imod præsidenten, fortsætter, på trods af, at det amerikanske folk er dødtræt af den. Amerikanske efterretningstjenester, på vegne af britisk efterretning, bruger »særlige anklager« Robert Mueller som lejemorder for at drive Trump ud af embedet ved alle midler.

EIR har taget denne kamp op med et dossier, der sprænger enhver forestilling om, at Mueller skulle være skikket til at dømme nogen som helst leders handlinger, i luften. Dette dossier viser, hvordan han er blevet udvalgt til i mere end 30 år at begå en stribe alvorlige forbrydelser mod USA; og dossieret er midlet til at stoppe denne heksejagt. »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=21780> er blevet cirkuleret af næsten 2.000 mennesker fra www.larouchepac.com; den må nu cirkuleres af titusinder af mennesker, gennem de sociale medier og på tryk, for at øve indflydelse på amerikanere og andre, der kerer sig om Amerikas fremtid.

Præsidentens afrejse til Asien om 25 dage bør markere deadline for denne bestræbelses succes.

Foto: 6. oktober, 2017. (Whitehouse Photo)

International engelsk torsdagswebcast med Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevejsdynamik er i færd med at erstatte geopolitik!

Se webcastet live hver torsdag her.

Vladimir Putin er ikke den eneste, der kan judo

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. sept., 2017 – Vores cirkulering og mobilisering omkring EIR-dossieret, skrevet af Barbara Boyd, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, placerer modstanderne i en position, hvor, jo mere, de forsøger at anklage denne præsident på falsk grundlag, og jo mere ekstrem, deres bagvaskelse og nedgørelse af ham er – desto mere gør de vores arbejde for os! Jo værre, de er, desto bedre for os – desto mere beviser de vores sag. Ingen, der har fulgt med i kendsgerningerne, kan være i tvivl om, at præsident Trump udsættes for »LaRouche-behandlingen«, som folk har fortalt os i månedsvis i vores organisering. Nu har Barbara Boyd samlet

tre af de store, uforklarlige mysterier i nyere historisk tid: for det første, de falske anklager mod Lyndon LaRouche; dernæst, 11. september, 2001, og mørklægningen af begivenhederne; og nu, den forrykte heksejagt imod denne præsident. Og, ved at følge sporet efter den »juridiske morder« Bob Mueller i alle tre mysterier, viser hun, hvem, der virkeligt stod bag dem alle tre – og, hvad der er vigtigere, hvorfor de gør det.

Den trussel, imod hvilken oligarkiet har brugt Bob Mueller som deres udsending i alle disse år, er det Nye Paradigme, der legemliggøres i den kinesiske præsident Xi Jinpings politik for »Ét Bælte, én Vej«, og som Kina vedtog som landets officielle politik i 2013, for fire år siden. Men det går meget længere tilbage end som så. Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for præcis dette aspekt, siden Berlinmuren faldt i 1989.



Lyndon LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ

Men faktisk endnu længere tilbage – til Lyndon LaRouches forslag i 1970'erne. Med start dengang vandt LaRouche den fremtidige præsident Reagan for sit forslag om et **Strategisk Forsvarsinitiativ**, der, i betragtning af den anderledes historiske periode, havde præcis samme formål som de senere LaRouche-forslag for den »Produktive Trekant« (Paris-Berlin-Wien) og den »Eurasiske Landbro«, der var de umiddelbare forløbere for »Ét Bælte, én Vej«.

Mordforsøget på præsident Reagan og den vilde bagvaskelseskampagne og de falske anklager mod Lyndon LaRouche – »Donald Trump-behandlingen«, som LaRouche blev udsat for – havde dengang til formål at ødelægge den verdenspolitik, der i dag anføres af Kina og Rusland. Muellers arbejdsgiveres politik har lidt nederlag på verdensplan; vores er lykkedes.

Men, ved det amerikanske folk dette? De har ingen anelse om det! En fuldstændig anden verden er blevet indviet, et Nyt Paradigme, der er lige så forskelligt fra det 20. århundrede, som den italienske renæssance var det fra den europæiske middelalder, som Helga Zepp-LaRouche igen i dag udtrykte det i et interview med »Rogue Money Radio«.

Denne hemmelighed er blevet holdt mere omhyggeligt skjult end alle løgnene i »Russia-gate«. Men, følg blot de spor, Barbara Boyd fremlægger, og det er uundgåeligt. Dette Nye Paradigme er allerede kommet – og vi må tilslutte os. Og, med USA, der konfronterer en række naturkatastrofer, der kræver LaRouches politik for at overvinde dem og vende vores økonomi rundt, samtidig med, at præsident Trump forbereder sig til et statsbesøg i Kina i november måned – så er øjeblikket, vi må gribe for at gøre det, nu.

Foto: Vladimir Putin deltog i en træningstime med judo-udøvere under et møde med det nationale russiske judo-team. 8. januar, 2016. (en.kremlin.ru)

**EIR-magasinet udgiver
dossier:
Bob Mueller – 'Umoralsk
juridisk mord';
Bryd forræderflokk; Ban**

vejen for den Nye Silkevejsæra Læs EIR's eksklusive dossier her

Leder fra LaRouche PAC, USA, 27. sept., 2017 – I dag udgav EIR sit ugemagasin (dateret 29. sept.) med dossieret »Robert Mueller er en umoralsk juridisk morder: Han vil udføre sit job, hvis I giver ham lov«. Dossieret, der er på 26 sider, fremlægger Robert Swan Mueller III's identitet og rolle mht. mangeårige, beskidte operationer imod nationen, imod den patriotiske statsmand Lyndon LaRouche, imod ofrene for 11. september og deres familier, og imod andre. Denne rapport – der cirkuleres via LaRouchePAC's netværk, er ammunition for at bryde det neo-britiske imperium én gang for alle, for at bane vejen for, at det transatlantiske område kan tilslutte sig den Nye Silkevejsæra for udvikling.

Det faktum, at sådanne stinkende operatører som Mueller så længe har kunnet fortsætte med deres beskidte arbejde, skyldes ikke manglende »information« som sådan i offentligheden – selv om befolkningen berøves viden. Det reflekterer i stedet mindcontrol-operationer for at aflede og demoralisere folk ind i konstruerede klagepunkter, såsom at fordømme Christopher Columbus som en 'undertrykker'.

Denne kulturelle degradering udføres med overlæg af fornægterne af renæssancen med det formål at kunne udføre faktisk fysiske forbrydelser mod menneskeheden. De fremmer en politistatsdynamik for at afskrække alle fra at vove at gøre indsigelse, eller blot stille spørgsmålstejn ved det, der foregår. Men vi kan knække ryggen på disse forræderiske operationer.

En impuls, der er til fordel for dette udbrud, kommer fra det menneskelige ønske om at redde liv og bygge en fremtid, og som man ser hos ofrene og redningsfolkene midt i oversvømmelserne og murbrokkerne efter de udbredte katastrofer, der har ramt de amerikanske lande. Som Mexicos præsident Enrique Peña Nieto sagde i en tale til nationen i går aftes, »Jeg ved, mange af jer føler frygt og angstelse, men lad mig sige til jer, at vi vil give særlig opmærksomhed til opgaven, at beskytte befolkningen ... Min første prioritet er at beskytte jeres og jeres familiers liv ... Vi vil fortsat vise, at vi er mennesker, der ikke opgiver over for modgang og er rede til at gå fremad.«

Puerto Rico og De caribiske Øer befinder sig stadig i en nøddredningsfase; dernæst følger fasen for opbygning af en økonomi, som vil kræve logistik på militærniveau. Florida, Texas og de andre stater, plus Mexico, står over for en enorm genopbygning, og ny opbygning.

Denne virkelighed rejser spørgsmålet om *kredit* – hvor skal midlerne komme fra? Svaret blev givet, før katastrofen, af Lyndon LaRouche i hans »Fire Love« fra 2014, om bankpraksis, kredit og videnskabelig og økonomisk opbygning. Katastrofernes virkelighed beviser nu LaRouches pointe; vi er menneskelige. Vi kan skabe kredit. Vi kan bygge og skabe fremskridt.

Et glimt af denne erkendelse kom i går på et møde i Det Hvide Hus om infrastruktur og 'skattereform'. Ifølge deltagere i denne tværpolitiske samling, sagde præsident Trump, at statslig finansiering, og ikke PPP-finansiering (Public Private Partnership), er vejen ad hvilken for at genoplive byggeri af infrastruktur. Statslig finansiering – plus finansiering fra delstaterne og lokalsamfundet – kan betyde, at man må forlade sig på skatteindtægter og mere gældsætning, men statslige partnerskaber med private interesser »er bestemt ikke en 'magisk kugle', der løser alle nationens infrastrukturproblemer«, iflg. en embedsmand fra Det Hvide Hus, der deltog i mødet. »Vi vil«, sagde han, »fortsat tage

alle brugbare muligheder i betragtning.« Trump talte i særdeleshed for en »langvarig« støtte til Puerto Rico. Hvordan man skal gennemføre dette perspektiv – både kortvarigt og langvarigt – forklares i **LaRouches Nødhandleplan**, som blev udstedt den 31. august, midt i orkanen Harvey.

Ud over de umiddelbare nødhjælpsoperationer i Puerto Rico må vi også »se længere end til horisonten«, som general Joseph Dunford, formand for generalstabscheferne, udtrykte det, da han talte om militærets igangværende rolle i Caribien. Dette var Dunfords svar på specifikke spørgsmål om militærets nødhjælpslogistik under en høring i Senatet i går.

Men tiden er for længst overskredet til at se endnu højere og bredere: den Nye Silkevej i de amerikanske kontinenter er lige netop 'over horisonten'!

Foto: Præsident George W. Bush taler for medierne under et besøg i FBI's Hovedkvarter med direktør Robert Mueller, venstre, og USA's justitsminister John Ashcroft. 25. sept., 2001. (Photo US National Archives)

 **Læs det eksklusive dossier her:**

<https://larouchepac.com/20170927/robert-mueller-amoral-legal-assassin-he-will-do-his-job-if-you-let-him>

»Drag ikke udenlands i søgen efter uhyrer at ødelægge«.
LaRouche PAC Internationale

Webcast,

22. sept., 2017.

I sin berømte tale til Kongressen advarede John Quincy Adams om, at Amerika »drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer at ødelægge«, men snarere respekterer »andre nationers uafhængighed samtidig med at bevare sin egen ... og afholder sig fra indblanding i andres anliggender«. Et ekko af denne principerklæring fra John Quincy Adams kunne i denne uge høres i præsident Trumps tale til FN's Generalforsamling, hvor han reelt erklærede afslutningen på politikken for regimeskifte og en unipolær verdensorden, som har domineret de seneste to administrationer, og erklærede, »Vi forventer ikke, at forskellige lande skal være fælles om de samme kulturer, traditioner eller endda regeringssystemer« og opfordrede til »en verden af stolte, uafhængige nationer, der ... gør fælles sag i den største fælles interesse for os alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord«.

Men præsident Trump modsagde imidlertid sig selv i selvsamme tale og opremsede bogstavelig talt et litani af ikke mindre end et halvt dusin »uhyrer, der skulle ødelægges«, fra Nordkorea til Iran, til Cuba, Venezuela og Syrien. Denne dobbelthed, som man ikke kan karakterisere som andet end »En fortælling om to taler«, som indeholdt det bedste og det værste, reflekterer den kamp, der nu raser, om dette præsidentskabs sjæl. De positive elementer af denne tale, som åbenlyst reflekterer en hældning mod at arbejde sammen med nationer som Kina og Rusland, må omfavnes. Men de andre, meget destruktive aspekter må opgives og summarisk afvises, og erkendes som det, de er: forsøg på at køre af sporet, det positive potentiale for et nyt system med win-win-relationer, udført af dem, der af geopolitiske grunde er imod det fremvoksende, nye paradigme for fred gennem økonomisk

udvikling, som eksemplificeres af Kinas politik for den Nye Silkevej.

Vært Matthew Ogden: Godaften; det er 22. sept. 2017. Tak fordi I lytter til vores ugentlige, strategiske webcast her fra LaRouche PAC.

I denne uge har vi set FN's Generalforsamling samles i New York City. Lad mig begynde aftenens udsendelse med at citere en stor, amerikansk præsident, statsmand og diplomat, hvis 250. fødselsdag vi fejrer i år: John Quincy Adams sagde det følgende i sin berømte tale til Kongressen den 4. juli, 1821: »Amerika udråbte for menneskeheden de umistelige rettigheder, som er menneskets natur, og de eneste lovlige fundamenter for regering. I forsamlingen af nationer ... rakte Amerika det ærlige venskabs, den ligeværdige friheds og den generøse gensidigheds hånd frem til dem. Hun har ... respekteret andre nationers uafhængighed og samtidig hævdet og bevaret sin egen. Hun har afholdt sig fra indblanding i andres anliggender, selv, når konflikterne har været over principper, som hun holder sig til, som til den sidste, vitale dråbe, der når hjertet ... Hvor som helst standarden for frihed og uafhængighed har udfoldet sig, eller vil udfolde sig, dér vil hendes hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner være ... Men, *hun drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer, der skal ødelægges*. Hun er en velynder af frihed og uafhængighed for alle. Hun forfægter og advokerer kun sin egen. Hun vil anbefale den almene sag gennem sin stemmes udtryk og sit eget eksempels venlige sympati. Hun ved meget vel, at, ifald hun melder sig under andre faner end sin egen, er det end fanen for udenlandsk uafhængighed, ville hun involvere sig, så hun ikke kunne vikle sig ud, i alle krigene født af interesse og intrige, af personlige griskhed, misundelse og ærgerrighed, der antager frihedens farver og tilraner sig en frihedens standard ... Hendes politiks fundamentale grundsætninger ville umærkeligt skifte fra frihed til magt. Båndet på hendes pande ville ikke længere gløde med frihedens og uafhængighedens

uudsigelige pragt; men ville i dets sted snart blive erstattet af et imperialt diadem, der med falsk og uren glans udsender de skumle stråler af herredømme og magt. Hun kunne blive verdens diktator: hun ville ikke længer være herskeren af sin egen ånd.«

Denne principerklæring fra John Quincy Adams, som blev holdt for næsten 200 år siden, og som på mange måder var forudvidende på grænsen til det profetiske i sin advarsel; denne tale bør udgøre grundlaget for vores udenrigspolitik som republik, og er faktisk fortsat i centrum for spørgsmålet og fred og krig den dag i dag. Det er i forhold til denne erklæring, at vores ledes udtryk, siden dengang og frem til i dag, for amerikansk udenrigspolitik må måles og sammenlignes.

Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet:

Now, let us shift our focus to the speech which President Trump delivered at the United Nations General Assembly on Tuesday of this week. I don't think that there's any other way of characterizing what President Trump had to say other than to call it "The Tale of Two Speeches". In some respects, it could be seen as the best of all possible speeches; but in other respects, and in a very large way, very substantially so, it was the very worst of all speeches. As Helga Zepp-LaRouche said, it was almost as if he delivered two completely separate and contradictory speeches at once. One thing that's very clear

for

the observer, is that there are many opposing interests at work

in this administration, and that there's a fierce policy war ongoing right now behind the scenes for the very soul of this Presidency. It's one which it is our responsibility to be very

clear-eyed about, to understand what the factors involved here are, including the ongoing political coup attempt against this Presidency from inside many of the institutions of our own government. But also to articulate the fact that this war is ongoing, with sobriety and clarity. And we must do this if we are indeed intending to allow the very positive potential which

is reflected in this speech, to defeat the very negative tendencies which are also very clearly present.

So, let's take a look first at the positive elements of this speech. Granted, if you've only been reading the Western media

accounts, you might not have been exposed to many of the parts which you are about to hear; and you might be very ignorant of the fact that there was a very substantially positive aspect of

this speech. For those who were there in the assembly hall

listening to the speech, and then for you who are viewing this webcast right now, you might be surprised at the positive and hopeful and clear-headed tone which began this speech. One which

is perhaps very reminiscent of some of the statements that you just heard John Quincy Adams make in that speech from almost 200

years ago.

What I'd like to do for you, is just play about seven or eight minutes of the beginning of President Trump's speech to the

United Nations General Assembly.

PRESIDENT DONALD TRUMP

: To put it simply, we meet at a

time of both of immense promise and great peril. It is entirely

up to us whether we lift the world to new heights, or let it fall

into a valley of disrepair.

We have it in our power, should we so choose, to lift

millions from poverty, to help our citizens realize their dreams,

and to ensure that new generations of children are raised free

from violence, hatred, and fear.

This institution was founded in the aftermath of two world wars to help shape this better future. It was based on the vision

that diverse nations could cooperate to protect their sovereignty, preserve their security, and promote their prosperity.

It was in the same period, exactly 70 years ago, that the United States developed the Marshall Plan to help restore Europe.

Those three beautiful pillars – they're pillars of peace, sovereignty, security, and prosperity.

The Marshall Plan was built on the noble idea that the whole world is safer when nations are strong, independent, and free. As

President Truman said in his message to Congress at that time, "Our support of European recovery is in full accord with our support of the United Nations. The success of the United Nations

depends upon the independent strength of its members."

To overcome the perils of the present and to achieve the promise of the future, we must begin with the wisdom of the past.

Our success depends on a coalition of strong and independent

nations that embrace their sovereignty to promote security, prosperity, and peace for themselves and for the world.

We do not expect diverse countries to share the same cultures, traditions, or even systems of government. But we do expect all nations to uphold these two core sovereign duties: to

respect the interests of their own people and the rights of every

other sovereign nation. This is the beautiful vision of this institution, and this is foundation for cooperation and success.

Strong, sovereign nations let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect.

Strong, sovereign nations let their people take ownership of the future and control their own destiny. And strong, sovereign

nations allow individuals to flourish in the fullness of the life

intended by God.

In America, we do not seek to impose our way of life on anyone, but rather to let it shine as an example for everyone to

watch. This week gives our country a special reason to take

pride

in that example. We are celebrating the 230th anniversary of our

beloved Constitution – the oldest constitution still in use in the world today.

This timeless document has been the foundation of peace, prosperity, and freedom for the Americans and for countless millions around the globe whose own countries have found inspiration in its respect for human nature, human dignity, and

the rule of law.

The greatest in the United States Constitution is its first three beautiful words. They are: “We, the people.” Generations

of Americans have sacrificed to maintain the promise of those words, the promise of our country, and of our great history. In

America, the people govern, the people rule, and the people are

sovereign. I was elected not to take power, but to give power to

the American people, where it belongs.

In foreign affairs, we are renewing this founding principle of sovereignty. Our government’s first duty is to its people, to

our citizens – to serve their needs, to ensure their safety,
to

preserve their rights, and to defend their values.

As President of the United States, I will always put America first, just like you, as the leaders of your countries will always, and should always, put your countries first.
[Applause.]

All responsible leaders have an obligation to serve their own citizens, and the nation-state remains the best vehicle for

elevating the human condition. But making a better life for our

people also requires us to work together in close harmony and unity to create a more safe and peaceful future for all people.

The United States will forever be a great friend to the world, and especially to its allies. But we can no longer be taken advantage of, or enter into a one-sided deal where the United States gets nothing in return. As long as I hold this office, I will defend America's interests above all else.

But in fulfilling our obligations to our own nations, we also realize that it's in everyone's interest to seek a future where all nations can be sovereign, prosperous, and secure.

America does more than speak for the values expressed in the

United Nations Charter. Our citizens have paid the ultimate price

to defend our freedom and the freedom of many nations represented

in this great hall. America's devotion is measured on the battlefields where our young men and women have fought and sacrificed alongside of our allies, from the beaches of Europe to

the deserts of the Middle East to the jungles of Asia.

It is an eternal credit to the American character that even after we and our allies emerged victorious from the bloodiest war

in history, we did not seek territorial expansion, or attempt to

oppose and impose our way of life on others. Instead, we helped

build institutions such as this one to defend the sovereignty, security, and prosperity for all.

For the diverse nations of the world, this is our hope. We want harmony and friendship, not conflict and strife. We are guided by outcomes, not ideology. We have a policy of principled

realism, rooted in shared goals, interests, and values.

OGDEN: So, that was the beginning of President Trump's speech

to

the United Nations General Assembly. As has been reported, immediately afterwards in a press conference, Foreign Minister Sergey Lavrov of Russia responded very favorably to that aspect

of the speech. As he said, "I think it's a very welcome statement, which we haven't heard from an American leader for a

very long time." This is true, in this aspect of the speech; because what you just heard from President Trump was essentially

a declaration that the policy of regime-change was over. He said, we're looking for a coalition of strong and independent nations that will be sovereign nations, but will exist in shared

security, prosperity, and peace. So, an end to the so-called "unipolar" world. He said, "We do not expect diverse countries

to share the same cultures, traditions, or even systems of government." He said we should "let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect." And, he said, these countries can work to make a better life for all people by working together in "harmony and

unity". For the diverse nations of the world, this is our hope,"

he said. "We want harmony and friendship, not conflict and strife."

So, this is a very positive statement of US foreign policy; and one which could be taken as an end to the commitment to geopolitics and a unipolar world. However, from there, the speech took a very dramatic turn. Immediately after vowing that

the policy of regime-change was over, President Trump proceeded

to list off no less than half a dozen regimes in this world which

must be changed or overthrown. Literally, he had a litany of "monsters to destroy", in the words of John Quincy Adams. Apart

from vowing to "totally destroy North Korea", he also called to

dismantle the Iranian nuclear deal; calling the Iranian government a "corrupt dictatorship behind the false guise of a democracy". And he similarly went after Syria, Cuba, and Venezuela. Curiously, nowhere did he call out the Saudis for their genocidal war that's now being perpetrated against the people of Yemen, or their support – financial and otherwise – for the hijackers that attacked the very city in which he was

speaking on 9/11 and killed almost 3000 Americans. A case which

is now being litigated by family members of the victims of 9/11

in front of US court.

So, after hearing the initial statements of harmony and friendship and respect for sovereignty and not seeking to impose

our way of life on anyone, but rather letting diverse nations with diverse values, cultures, dreams, and even systems of government, not merely mutually coexist but work side by side on

the basis of mutual respect. After hearing those words – frankly so reminiscent of what you heard John Quincy Adams say in

his address from 1821 – it was rather shocking to then hear in exactly the same speech, President Trump proceed with a litany of

threats and regime change which frankly was reminiscent of George

W Bush's infamous Axis of Evil speech. We saw how that proceeded

with the case of the regime-change war in Iraq. So, this is precisely what John Quincy Adams had warned so strongly against

in the words "Let us not go abroad in search of monsters to

destroy.”

But then, after that litany of threats, President Trump then proceeded to conclude his speech by saying the following: “Our hope is a world of proud independent nations that embrace their

duties, seek friendship, respect others, and make common cause in

the greatest shared interest of all. A future dignity and peace

for the people of this wonderful Earth. This is the true vision

of the United Nations, the ancient wish of every people, and the

deepest yearning that lives inside every sacred soul.”

So, as I said, it was almost like the Tale of Two Speeches, which somehow both got combined into one address. But the kind

of self-contradiction and duality which was on display and came

across almost as being schizophrenic on the part of the speech writer, taking very due note of the very positive aspects of what

he laid out in the beginning, what maybe could be called the Trump Doctrine, the end of this unipolar world and the end of regime change; the very dangerous and negative aspects of what he

then proceeded to say in the very same speech should not be sugar-coated by any means.

In speaking with Helga Zepp-LaRouche earlier today, she had the following to say. She said, "It's very clear that Foreign Minister Lavrov responded to the positive elements of Trump's speech. But it's also clear that there are very negative and very destructive elements of Trump's speech which came across as

almost two different speeches. How can you denounce regime change on the one hand, and then make a list of half a dozen regimes that you demand to be changed in the very same speech?"

She said that "The solution here is that Trump has to follow through on the constructive things he said; but he must also abandon the policies which are obviously destructive. This North

Korea thing could blow up at any minute, if this policy continues," she said. "It's nice that he said the things that he

did in the beginning; but it's almost like they are two opposing

policies coming out of his mouth. What's very clear is that there are two opposing interests working on Trump. There's a war

ongoing for the soul of this Presidency. The positive

elements

of this policy statement must be reinforced and strengthened,” she said. “But, the negative elements – such as the verbal escalation against North Korea – should be recognized as an effort on the part of certain elements in this administration to

drive a wedge in the potential for cooperation between the United

States and China. This policy,” she said, “has clearly been inserted by the neo-con elements which are still influencing this

Presidency.

“What we must do, is demand that Trump stick to his promise which he expressed in the campaign, to cooperate with Russia and

with China. This is the world of independent nations united for

‘common cause and shared interests’ which he referred to in the

conclusion of his speech. This should absolutely be pursued,”

she said, “but what that means is that this other stuff has got

to go.” She noted that now with the increase in the US military

budget, which is now greater than ever before, we have nearly

\$700 billion in our military budget; far greater than the next seven countries in the world combined. She asked the question:

How much of this money could be used for infrastructure instead?

She also emphasized that the point is that we have an extraordinary opportunity on our hands; but there are also very real dangers facing us as well.

In reflecting on what's occurred this week, it's always very important to approach the situation from above; from the top down. The defining question for anybody who's sober-minded in international relations today is, will the world unite around the

New Paradigm of development which has been initiated by China in

the form of the New Silk Road policy? Or, will a continuation of

the perpetual warfare policy and regime-change policy of the past

two administrations be allowed to escalate and to derail this emerging potential? Both in terms of undermining the ability of

the United States and countries such as China and Russia to cooperate, and also in a very real way, threatening to actually

bring the world to the brink of thermonuclear war. Will the United States abandon the geopolitics associated with the Cold War and the British imperial of zero-sum game and unipolar hegemony, and instead embrace the win-win paradigm of peace through development and relationships between countries based on

mutual respect, mutual benefit, and mutual gain?

The answer to that question still remains unclear in the wake of President Trump's address to the United Nations General

Assembly, either in the positive or in the negative. But, if you

look at the world stage, we are watching before our very eyes, a

new paradigm in the relations between nations emerge. This is seen very clearly in the Belt and Road Initiative and all the developments that are associated with that – the positive development projects that China is bringing to central Asia, and

emphatically bringing to Africa, and bringing to Latin America.

Apart from all the political gossip and all the partisan propaganda and media punditry that you're exposed to on a daily

basis, the question for an American citizen to ask is, how

will

President Trump respond to this emerging new paradigm? And how

will the United States fit into that emerging new international

dynamic of peace through development? That's the measuring rod

against which not only his words but his actions must be judged.

He has some very clear opportunities in the coming months to follow through on what is clearly his inclination for a positive

relationship with China and with Russia; including his seemingly

very positive personal relationship with President Xi Jinping.

The ASEAN summit is upcoming in less than two months, and it has

been announced that President Trump will be travelling to attend

the ASEAN summit. As part of that trip to Asia, he will be

making his very first state visit to China. This has all of the

positive potentials; it implies everything that could occur in terms of the United States joining the New Silk Road, following

up on the attendance to the Belt and Road Forum by Matthew

Pottinger, who was sent personally by Trump as an envoy of the United States. The personal visits that President Xi Jinping has

made to the United States; the very good appointment of Terry Bransted to be the Ambassador to China, who we know has very positive views of China-US relations. Also, emphatically the question of Chinese investment into rebuilding the infrastructure

of the United States, in the wake of Hurricane Harvey, Hurricane

Irma, now Hurricane Maria and the destruction that that has wrought on the island of Puerto Rico. This question of not only

reconstruction, but construction of an entirely new infrastructure platform in the United States could not be more urgent. President Trump has committed himself to at least \$1 trillion in investment in that kind of infrastructure. We know

that the scale is far, far greater; and that requires a return to

Hamiltonian economics. But it also requires the United States to

enter into a very decisive and reciprocal relationship with China

in terms of mutual investment and mutual development. That is

the framework around which the positive opportunities for cooperation with China can be built.

If we take that kind of approach from above and say it's not within the interstices of Congressional partisan politics, or bickering inside the halls of Congress that we're going to make

the necessary policy revolution in terms of the economics of the

United States. But it's from recognizing that a far greater global process is now underway; a dynamic which is sweeping the

planet. It's sweeping away both the geopolitical paradigm of British imperial divide and conquer geopolitics; but it's also bringing in an entirely new approach to how you construct peace

through economic development.

So, the defining question in international relations is, how will the United States fit into that? That remains the overarching question at the very root of this fight for the soul

of the US Presidency.

As we've documented and will be continuing to document in an exposé which is forthcoming from LaRouche PAC, there is a very

real concerted effort from inside the institutions of the

United

States to undermine this Presidency and to box Trump into making

very real strategic mistakes. The time has come for him to learn

those lessons and to throw that aspect out, and to embrace the positive aspects as you could hear in the beginning of this address to the United Nations General Assembly.

So, let me go back to the words of President John Quincy

Adams, who was our chief diplomat as Secretary of State for many

years, who was diplomat to the nation of Russia, and after being

President for one successful term, returned to the United States

Congress and fought a battle against slavery which in turn

inspired Abraham Lincoln. But in his prophetic and very

prescient speech, he warned that yes indeed, the United States of

America will proclaim the "inextinguishable rights of human

nature", will abstain from "interference in the concerns of

others", will "respect the independence of other nations while

asserting and maintaining her own." "But America does not go

abroad in search of monsters to destroy." He warned that if we

were to do that, the “fundamental maxims of our policy would change insensibly from liberty to force. We would no longer beam

with the splendor of freedom and independence, but instead an “imperial diadem would be substituted, flashing in false and tarnished lustre in the murky radiance of dominion and power.”

We would become the dictator of the world; “no longer the ruler

of [our] own spirit.”

So, let us take a lesson from the words of John Quincy

Adams. Let us once and for all abandon the regime-change

geopolitics of the last two administrations; and let us embrace

decisively and fully the new win-win paradigm which has been

spelled out so clearly by President Xi Jinping of China, both in

words and in actions. And was indicated by President Trump in

the beginning of his speech to the United Nations General

Assembly. Let us embrace those policies, and let us abandon the

policies of regime change and perpetual war.

Thank you for joining me here today, and please stay tuned

to larouchepac.com.

Vi er stillet over for et valg

Leder fra LaRouche PAC, 21. sept., 2017 – Det store spørgsmål, som historien stiller os i dette øjeblik, og som vil afgøre den fremtidige, historiske kurs, og endda, om der i det hele taget bliver nogen fremtidig historie, er, om USA, under præsident Donald Trump, fuldt og helt vil gå sammen med Kina og Rusland i det store Verdenslandbro-projekt samtidig med, at USA gennemfører statsmand og økonom **Lyndon LaRouches Fire Love**.

Præsident Trumps tale for FN den 19. sept., som med overlæg er blevet fuldstændig forvrænget af de løgnagtige transatlantiske medier, demonstrerer for enhver, der tager sig tid til at læse den, hvor tæt vi er på endelig at skabe de historiske forandringer til det bedre – hvis vi handler nu. Som det ses i de nedenstående, korte uddrag, så var præsident Trumps faktiske tale en passioneret appel til den suveræne nationalstats evne til at forbedre skæbnen og vilkårene for menneskeheden, og suveræne nationalstaters evne til at gøre fælles sag på vegne af den menneskelige art og faktisk skabe en ny renæssance. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede korrekt til fremstødet i præsident Trumps tale som helhed, da han karakteriserede den som »bemærkelsesværdig« og »en meget velkommen erklæring, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i meget lang tid«.

Samtidig var der også de barske fordømmelser af fire udenlandske regeringer. Der er ingen grund til at gentage dem her, for det er det eneste, medierne har dækket af talen, hvor de i en uendelighed gentager og udlægger det. Men det er uklogt, og de øger faren for krig.

LaRouche-bevægelsens bestræbelser nu kan være afgørende for, hvilken vej, dette går, selv på kort sigt. Vil kupforsøget mod præsidenten blive overvundet og endelig sætte ham fri til fuldt ud at samarbejde med Rusland og Kina, som han ønsker, og som han må? Det vil forandre alt.

Den hårde kampagne imod »Russia-gate«-svindlen mod præsidenten, som blev udkæmpet ved hjælp af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) memorandum fra 24. juli, har inspireret flere kræfter til at gå ind i kampen. Og den har været med til at inspirere dem, der allerede kæmper, til at kæmpe mere beslutsomt og ihærdigt. I går udgav Bill Binney og Ray McGovern fra VIPS, der netop har talt på en *EIR*-konference i Manhattan den 9. sept., en ny hit-artikel, »Flere huller i narrativen om Russia-gate«, på *Consortium News*, og som snart vil komme i *EIR*-magasinet. De fører krigen direkte over i fjendens lejr og giver ingen indrømmelser. Ligeledes i går tweetede chef for WikiLeaks, Julian Assange, at hverken Robert Muellers team eller Senatets Efterretningskomite havde »gjort sig den ulejlighed« at kontakte WikiLeaks eller ham selv. Dette gør hele deres såkaldte efterforskning ugyldig – at de ikke gør noget som helst forsøg på at kontakte en part, der alene er i besiddelse af betydningsfulde, og muligvis afgørende, beviser.

Nu har orkanen Maria »totalt ødelagt«, som præsident Trump sagde, Puerto Rico, som aldrig før i dets historie. Dets elektricitetsnet er ødelagt og må genopbygges fra grunden. Der er massive oversvømmelser. Den føderale regering responderer til nødsituationen, men det stiller omgående det overordnede spørgsmål: en genopbygning af alle de ramte områder i USA og indsættelse af den rette, nye infrastruktur, kan kun gøres gennem LaRouche-planen og LaRouches Fire Love, indbefattet massiv udstedelse af statslige kreditter sådan, som LaRouches handleplan for nødsituationen, »Ikke flere Harvey-katastrofer« fra 31. august, dikterer.

Foto: Præsident Donald J. Trump taler for den 72. samling af

Præsident Trump i FN – Hvad I gik glip af

21. sept., 2017 – De følgende, korte uddrag repræsenterer den reelle, overordnede retning og indholdet som helhed, af præsident Trumps tale for FN's Generalforsamling den 19. sept. – og ikke de udvalgte klip, som de løgnagtige medier i én uendelighed gentager og brygger videre på. Et blik på det komplette udskrift eller en video, der ikke er klippet i, bekræfter dette. Ingen, der er offer for de transatlantiske medier, ville have nogen anelse om, hvorfor den russiske udenrigsminister sagde til interviewererne fra Associated Press og TASS, at han fandt talen »bemærkelsesværdig«.

Trump sagde:

»Det står i vores magt, ifald vi vælger det, at løfte millioner ud af fattigdom, hjælpe vore borgere til at realisere deres drømme og sikre, at nye generationer af børn kan vokse op, fri for vold, had og frygt.

For at overvinde nutidens farer og opfylde forhåbningerne til fremtiden, må vi begynde med fortidens visdom. Vor succes afhænger af en koalition af stærke og uafhængige nationer, der omfavner deres suverænitet for at fremme tryghed, fremgang og fred, for sig selv, og for verden.

Vi forventer ikke, at forskellige lande skal være fælles om den samme kultur, de samme traditioner eller endda de samme regeringssystemer. Men vi forventer, at alle nationer

overholder disse to, suveræne kerneforpligtelser: at de respekterer deres eget folks interesser og alle andre, suveræne nationers interesser. Dette er denne institutions skønne vision, og det er fundamentet for samarbejde og succes.

Stærke, suveræne nationer lader forskellige lande med forskellige værdier, forskellige kulturer og forskellige drømme ikke blot sameksistere, men arbejde side om side på basis af gensidig respekt.

Stærke, suveræne nationer lader deres folk tage deres egen fremtid i besiddelse og have kontrol over deres egen skæbne. Og stærke, suveræne nationer giver personer lov at blomstre i livets fylde, som det var Guds plan.

I Amerika søger vi ikke at påtvinge nogen vor livsstil, men lader den snarere skinne som et eksempel, alle kan se. Denne uge giver vort land en særlig grund til at være stolte over dette eksempel. Vi fejrer 230-års jubilæet for vor elskede Forfatning – den ældste forfatning i verden, der stadig er i kraft ...

I udenrigsanliggender fornyer vi dette grundlæggende princip om suverænitet. Vor regerings første forpligtelse over for dens folk, over for vore borgere – er at tjene deres behov, sikre deres tryghed, beskytte deres rettigheder og forsvare deres værdier.

Som USA's præsident vil jeg altid sætte Amerika først, ligesom I, som ledere af jeres lande, altid vil, og altid bør, sætte jeres lande først. [Applaus]

Alle ansvarlige ledere er forpligtet til at tjene deres egne borgere, og nationalstaten er fortsat det bedste middel til at opfylde menneskenes livsbetingelser.

Men, at skabe et bedre liv for vort folk, fordrer også, at vi arbejder sammen i tæt harmoni og enhed for at skabe en mere sikker og fredelig fremtid for alle folk ...

Med opfyldelsen af vore forpligtelser over for vore egne nationer, indser vi også, at det er i alles interesse at søge en fremtid, hvor alle nationer kan være suveræne, fremgangsrige og trygge ...«

Og som konklusion sagde han:

»Vi udsender nu en opfordring om en stor opvågnen af nationer, om en genoplivelse af deres ånd, deres stolthed, deres folk og deres patriotisme.

Historien stiller os spørgsmålet, om vi lever op til opgaven. Vort svar vil være en fornyet vilje, en genopdaget beslutsomhed og en genfødt helligelse. Vi må besejre menneskehedens fjender og befri selve livets potentiale.

Vort håb er et ord – og en verden af stolte, uafhængige nationer, der omfavner deres forpligtelser, søger venskaber, respekterer andre og gør fælles sag i den største fællesinteresse af alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord.

Dette er De forenede Nationers sande vision, ethvert folkeslags ældgamle ønske og den dybeste længsel, der lever i hver eneste, hellige sjæl.

Lad dette være vor mission, og lad dette være vort budskab til verden: Vi vil kæmpe sammen, yde ofre sammen og stå sammen for fred, for frihed, for retfærdighed, for familie, for menneskehed og for den almægtige Gud, der skabte os alle.

Tak. Gud velsigne jer. Gud velsigne verdens nationer. Og Gud velsigne Amerikas Forenede Stater. Mange tak.«

Det Hvide Hus har udlagt talen i sin helhed på sin website: <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2017/09/19/remarks-president-trump-72nd-session-united-nations-general-assembly>

https://www.youtube.com/watch?v=6-Hk_po6KGI

Lyndon LaRouches forudsigelser er nu gået i opfyldelse

Leder fra LaRouche PAC, 14. sept., 2017 – Det faktum, at præsident Trump er begyndt at arbejde med top-Demokrater i Kongressen, siden orkanerne Harvey og Irma, for i fællesskab at opnå de presserende nødvendige resultater for det amerikanske folk, har overrasket mange – men ikke os. Lyndon LaRouche forudsagde, i anledning af sin 90-års fødselsdag, for blot fem år siden, at »topartisystemet«, som var en vederstyggelighed for vor Forfatnings grundlæggere, var i færd med at blive fjernet. En række hidtil usete begivenheder, som har været totalt uventet af andre, men som i princippet blev forudsagt af LaRouche, har bragt os tættere på dette resultat i dag, end nogen andre havde forventet, selv på så sent et tidspunkt som for blot et par uger siden!

Et umiddelbart resultat af denne forandring er, at det må hjælpe i kampen for Lyndon LaRouches Fire Love, med start i genindførelsen af den oprindelige Glass/Steagall-lov, under omstændigheder, hvor præsidentens kampagne for embedet lovede at genindføre loven, alt imens også mange Demokrater offentligt er gået ind for det. Og det sker på et tidspunkt, hvor selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute, som vi bemærkede i går, advarer om en nært forestående nedsmeltning af finanssystemet. Sagen kunne ikke haste mere.

Men briterne har ikke tænkt sig at opgive at sænke dette præsidentskab, ligesom de heller aldrig opgav at sænke Franklin Roosevelt. Vi må fortsætte vores kampagne for VIPS-

rapporten, der afslører svindelnummeret med Russiagate. Langs retningslinjerne af de kampagner, der blev drøftet på *EIR's Manhattan-konference den 9. sept.*, bør VIPS-rapporten læses ind i Kongressens optegnelser (Congressional Record). Præsident Trump bør tvinge sin CIA-direktør, Mike Pompeo, til at fremstille den relevante, sandfærdige dokumentation.

En smuk illustration af betydningen af den indre konsekvens af *Lyndon LaRouches Fire Nye Love fra juni 2014*, kom frem under en højtideligholdelse den 12. sept. i det oversvømmelseshærgede Houston, og som medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Kesha Rogers, rapporterer om i dag. Som hun skriver, så samledes en overraskende stor flok, 1000 mennesker, på Rice Universitet for at fejre præsident Kennedys berømte »Månetale« præcis 55 år tidligere, og for at høre Apollo 13-astronaut Fred Haise. Blandt andre sigende bemærkninger, genkaldte oberst Haise, hvordan Apollo-programmet havde genopfundet sig selv efter det tragiske tab af tre Apollo 1-astronauter i en brand i rumfartøjet på jorden i 1967. Jeg ville tilføje her, at deres genlancering af sig selv var så succesfuld, at, i alle de efterfølgende rummissioner, mistede man ikke ét eneste menneskeliv frem til katastrofen med rumfærgen Challenger i 1986.

I deres monografi om »Apollotraditionen« sagde Seamans og Mueller, to Apollo-topadministratorer, at det program, der blev gennemført efter Apollo 1-tragedien, krævede, at alle i programmet – omkring 30-40.000 mennesker – gentagne gange afkrævedes at genopfinde sig selv, som nye, bedre og mere kapable mennesker, inden for rammerne af et tværfagligt team.

For at sige dette på en anden måde – de var, i det mindste i en periode, i stand til at besejre middelmådighed. Middelmådighed dræber. Heri finder traditionen efter John Kennedy, Apollo-traditionen, sin plads inden for Lyndon LaRouches Fire Nye Love.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche, ved sidstnævntes 95-års

fødselsdag, september, 2017.

Trump udviser lederskab; Mobilisér amerikanerne for økonomisk genrejsning og infrastruktur

Leder fra LaRouche PAC, 11. sept., 2017 – På 16-års dagen for 11. september-angrebet på USA, er USA blevet ramt af ødelæggelserne efter to forskellige orkaner, med en tredje på vej. I modsætning til den respons på 11. sept., der kom fra George Bush, som omgående etablerede politistatsinstitutioner i USA og indledte processen med »permanent krigsførelse« – for det meste mod nationer, der absolut intet havde med 11. sept. at gøre – så responderer Trump til de aktuelle katastrofer med sandt lederskab. Efter at have fået en omfattende briefing om orkanen Irmas hærgen i Florida, instruerede Trump søndag alle føderale organisationer til at give fuld støtte til FEMA (Federal Emergency Management Agency) og til at »fortsætte med at støtte delstatsindsatser og lokale indsatser for at redde liv, fremme bestræbelser for at finde husly og efterkomme anmodninger om hjælp til berørte områder«. De forskellige militære grene er mobiliseret til at sørge for redning og nødforsyninger af mad, vand og andre fornødenheder til de millioner af fordrevne mennesker. Han ringede personligt til guvernørerne i de stater, der lå på Irmas vej, for at forsikre dem om fuld støtte fra den føderale regering.

Trump vendte sig ligeledes mod det Demokratiske Partis lederskab for at vedtage en tværpolitisk lov om at dirigere

\$15 mia. af føderale midler til at påbegynde processen med genopbygning i Texas, og der vil behøves langt flere midler til at påbegynde genopbygningen efter Irma.

Et par milliard dollars vil naturligvis end ikke begynde at genoprette skaderne efter de nylige orkaner, og da slet ikke indlede processen med at genopbygge nationens smuldrende infrastruktur, for at forhindre den næste omgang naturkatastrofer i atter at fange nationen uforberedt til at forsvare sig. Hertil kræves en lancering af mekanismer til udstedelse af statslig kredit i Hamiltons tradition, for at skabe de flere billioner af dollars, der kræves for atter at gøre USA til en produktiv nation, som det skitseres i **LaRouches Fire Love**.

Trump hælder også mod at afslutte den såkaldte politik for »gældsloft« – som ville være et skridt hen imod at muliggøre et anlægsbudget for byggeri af infrastruktur gennem statslig kredit, der ifølge sin natur frembringer sin egen tilbagebetaling ved at løfte nationens produktive platform som helhed.

Trumps mobilisering skaber betingelserne for, at dette langt større foretagende kan realiseres. Den amerikanske befolkning væmmes ved Bush- og Obamaregeringerne, der pumpede billioner af dollars ind i bailouts for Wall Streets og City of Londons institutioners spillekasinogæld, alt imens de førte evindelige krige i udlandet og gennemtvang nedskæringspolitikker hjemme.

Kast et blik ud i verden. Blot i sidste uge bragte BRIKS-konferencen i Xiamen og det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok repræsentanter for flertallet af verdens nationer og folkeslag sammen for at udvide den Nye Silkevejsproces, under ledelse af Kina og Rusland, for at opbygge moderne nationer i den tidligere koloniserede verden, og for at åbne en af verdens sidste, »fremskudte grænseposter« i det russiske Fjernøsten, gennem internationalt samarbejde. I dag mødtes i Bangkok politiske ledere og erhvervsledere fra Thailand,

Japan, Kina, Europa, Malaysia, Singapore og andre, for at fremskynde byggeriet af kanalen tværs over Kra-landtangen i det sydlige Thailand, et af de store projekter, som Lyndon LaRouche har promoveret i mere end tredive år, siden han holdt hovedtalen på en lignende konference i Bangkok i 1984.

Forskellen i dag er, at Bælte & Vej Initiativet nu eksisterer – som ligeledes første gang blev promoveret af LaRouche, som opfandt betegnelsen »Nye Silkevej« efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at forene verden gennem udviklingssamarbejde. Visionen om Store Projekter, der blev blokeret af det britiske geopolitiske system, der har domineret USA siden Franklin Roosevelts og Jack Kennedys død, bliver nu gennemført i forbløffende tempo under det Nye Silkevejsparadigme.

Præsident Trump har gjort det klart, at USA bør være en del af denne proces i samarbejde med Rusland og Kina, for atter at gøre Amerika stort på samme måde, som Kina atter gør Kina stort gennem samarbejde om udvikling, og som Rusland på samme måde atter gør Rusland stort. Dette er ikke en konkurrence ud fra principperne om nulsumsspil og geopolitik, men derimod et krav om, at menneskeheden nu opgiver sin barnagtige adfærd og skaber en samarbejdende verden, der er mennesket værdigt.

Foto: Præsident Donald J. Trump ved Austin Emergency Operations Center, 29. aug., 2017.

Lyndon LaRouche: Lad være med at diskutere det – Bare gør

det!

Leder fra LaRouche PAC, 7. september, 2017 – Det er pludselig blevet blændende indlysende, at Ruslands præsident Vladimir Putin – ligesom sin forfader i ånden, Frankrigs Ludvig »den Varsomme« XI – har været i færd med at væve og atter væve et spindelvæv af potentielt tæt økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea og Rusland – og med Kina og også andre partnere. Dette var den oprindelige »LaRouche-plan« for fred i Koreahalvøen, der fungerede frem til den dag i 2002, hvor den blev saboteret via »udefrakommende kræfter«, der arbejdede sammen med daværende vicepræsident Cheney, og bagefter med præsident Obama. Putin har arbejdet på dette spindelvæv med uundværlig støtte fra Kina – men tilsyneladende også fra visse kræfter i Washington.

Da Lyndon LaRouche blev opmærksom på dette, sagde han,

»Lad være med at diskutere det. Ikke noget opkog af de forskellige detaljer. Lad være med at spille yderligere tid – bare gør det! Og ved at gøre det – NU – vil I tvinge dem, der gør modstand mod det, til at bekende kulør. De vil blive afsløret, klar til at blive uskadeliggjort.«

Netop samtidigt hermed har den værste atlantiske orkan, der nogensinde er registreret, med en vindstyrke på 180 mil/t, og 300 mil/t på højdepunktet, hærget igennem hele Caribien og efterladt nogle af de britiske kolonier i ruiner, der er ufattelige for det 21. århundrede. For eksempel sagde Barbudas premierminister, at 90 % af deres bygninger er blevet ødelagt, og 60 % af deres befolkning var blevet hjemløse. De britiske herrer (Barbuda er en del af Commonwealth of Nations, tidligere Det britiske Statssamfund) havde absolut intet gjort for at forberede sig på syndfloden – men hvorfor skulle de også det?

Men den amerikanske regering, ledet af præsident Trump, er

opmærksom og up-to-date om situationen og mobiliserer de relevante resurser for Florida og andre truede områder – og dette vil igen gøre det muligt for befolkningen, både de første nødsindsatspersoner (redningsfolk, paramedicinere o. lign.) og frivillige borgere, at udvise den heroisme, de så blandede har demonstreret i Houston. Vi vil respondere, som situationen kræver. Vi vil genopbygge så hurtigt, det er fysisk muligt. Alt er forandret siden Katrina og Sandy.

I Caribien må USA tilbyde det fulde program for Ingeniørkorpset, som Lyndon LaRouche og tidligere præsident Bill Clinton foreslog for Haiti efter jordskælvet i 2010. Monsterpræsident Obama skød denne plan ned, så Haiti, der i dag stadig ligger i ruiner, nu arbejder sammen med Kina hen imod en genopbygning af landet.

Men vores presserende nødvendige hastegenopbygning kan kun være et springbræt til et komplet, nationalt infrastrukturprogram, der nu må indledes med udstedelse af massive mængder statskredit, og i samarbejde med Kina. Ikke alene vil vi begrænse omfanget af stormrelaterede katastrofer i fremtiden, men vi vil også transformere hele vores økonomi fra den katastrofe, vi arvede efter Bush og Obama, og til at blive den store, agro-industrielle magt, som verden, og amerikanerne, nu har brug for.

Om dette sagde Lyndon LaRouche igen:

»Spild ikke tiden på at diskutere det. Bare gør det! Og vi får se, hvem, der forsøger at forhindre det – det vil være åbenlyst!«

Foto: Pressemeddelelser i kølvandet på forhandlinger med præsidenten for Republikken Korea Moon Jae-in. 6. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

Ikke flere Houston-katastrofer: Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Leder fra LaRouche PAC, 31. august, 2017 – I dag udstedte LaRouche PAC en erklæring om, hvad der må gøres i betragtning af, at orkanen Harveys ødelæggelser ikke er en »naturlig« katastrofe, men er et resultat af kriminelle politikker. Erklæringen vil ligeledes udkomme på tryk i næste nummer af *The Hamiltonian*, LaRouche-bevægelsens plakat-avis, der uddeles i New York, sammen med hele Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen den 26. august i New York City, om den amerikanske infrastruktur-nødsituation. [Erklæringen kan læses på engelsk her.](#)

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Katastrofen i Texas er en menneskeskabt katastrofe, der skete som følge af denne nations valgte repræsentanternes kriminelle neglekt; de valgte repræsentanter, der har fortsat med at støtte Wall Streets spekulationsøkonomi og imperieambitioner, alt imens de samtidig fremfører, at nationen ikke har råd til at genopbygge og erstatte sin forældede og nedbrudte,

økonomiske infrastruktur. For tredje gang siden 2005 er store, amerikanske byer blevet oversvømmet og deres indbyggere bragt til fortvivlelse, fordi planerne for ny infrastruktur, der kræver investeringer for titals milliarder, til beskyttelse af befolkningen, er blevet ignoreret og afvist. Orkanen Harvey er nu den overhængende, værste, nationale katastrofe i nationens historie, og det er en katastrofe, som ikke behøvede indtræffe.

I 2005 dræbte orkanen Katrina næsten 2.000 mennesker og anrettede økonomiske skader for \$130 mia. Først da, og langsomt, blev nye sikkerhedsforanstaltninger til oversvømmelseskontrol og barrierer mod havet langt om længe bygget for New Orleans, til en brøkdel af de menneskelige omkostninger og omkostningerne for skaderne, som stormen forårsagede. Hvor mange unødvendige dødsfald og lidelser kunne dette projekt have afværget?

Fire år senere mødtes det Amerikanske Civilingeniør-selskab i Manhattan for at diskutere flere muligheder for barrierer mod flodbølger i New York City-området. Det økonomiske overslag for den største af disse muligheder lød på \$9 mia. Regeringen besluttede ingenting at gøre. Så dræbte superstormen Sandy i 2012 flere end 100 mennesker og forårsagede økonomiske tab for \$65 mia. Netop nu gennemlever indbyggere i New York-området »Helvedessommeren«, med det 100 år gamle, regionale transportsystem, der for fem år siden blev oversvømmet og beskadiget, og som heller ikke blev repareret eller erstattet i det nødvendige tempo.

De svimlende økonomiske og menneskelige lidelser, forårsaget af orkanen Harvey i Texas' og Louisianas golfområde, kendes endnu ikke, men vil vokse i størrelsesorden i takt med, at vandet trækker sig tilbage; men, hvad man i mange år har vidst, er, at Texas' byer ved golfen er i fare for oversvømmelser, og gentagne gange er blevet oversvømmet. Alligevel er der ikke blevet bygget nogen sikkerhedsforanstaltninger mod oversvømmelser eller

infrastruktur til beskyttelse mod orkaner, siden slutningen af Anden Verdenskrig. Man havde udarbejdet planer for et nyt system for Houston-området, men omkostningerne på \$25 mia. blev vurderet til at være »for høj« en pris for vore Wall Street-dominerede regeringskontorer og valgte repræsentanter. Nu er hundrede af milliarder af dollars, og uvurderlige menneskeliv, gået tabt.

Alle disse katastrofer, samt andre i den seneste tid, kunne have været afværget for en brøkdel af de sluttelige omkostninger i tabt rigdom, for slet ikke at tale om tabte liv. Medierne insisterer over for amerikanerne, og katastrofen i den enkelte by skyldes byens særlige økonomiske vaner, dens beliggenhed, dens jurisdiktioners indbyrdes skænderier, dens ignorering af klimaforandring eller dens beliggenhed tæt på vand! Dette er nonsens. Wall Street, der gentagne gange er blevet reddet ved statslige midler (bail-out) til billioner af dollars uden, at det har medført noget som helst andet end øget forarmelse for det amerikanske folk, må ikke længere have lov at diktere USA's økonomiske politik.

»Nationen kræver handling, og handling nu!«, med præsident Franklin Roosevelts ord. Under hans præsidentskab og op igennem 1940'erne blev ny infrastruktur – såsom Tennessee Valley Authority – til afværgelse af sådanne »naturkatastrofer« finansieret af statslig kredit, såsom via *Reconstruction Finance Corporation* og *Works Progress Authority*.

Orkanen Harvey, der drukner byer i det østlige Texas, bør være den alarmklokke, der afslutter 70 år, hvor landet har været uden sådanne statslige kreditinstitutioner.

Et kursskifte er nødvendigt

Den 30. august krævede Lyndon LaRouche et »kursskifte« i politikken »med det samme«. Han krævede den omgående skabelse af en national (dvs. statslig) kreditinstitution til ny,

højteknologisk infrastruktur, ligesom det, Franklin Roosevelt anvendte, da langt størstedelen af vores nuværende infrastruktur blev bygget. Der er intet alternativ til skabelse af en statslig kreditinstitution som den, Alexander Hamilton brugte, og som er i overensstemmelse med vores Forfatning, til at finansiere de nødvendige billioner i nye infrastrukturinvesteringer.

Vi må ligeledes handle for at genindføre Glass/Steagall-bankopdeling med det samme, med endnu en overhængende finanskriser, og med Wall Street, der fortsætter med at forhindre reel, produktiv investering. At gøre det muligt for Wall Street at fjerne Glass/Steagall-loven i 1990'erne førte til et krak, der var årsag til tabt rigdom for \$10 billioner, massearbejdsløshed og ufortalte tab og afkorting af menneskeliv.

LaRouche insisterer på, at hans »Fire Økonomiske Love til at redde nationen« omgående må gennemføres, hvis dette land skal komme sig over orkanen Harvey og forebygge lignende katastrofer, der stammer fra vores rådende, fysiske økonomi, der er som en tikkende bombe:

- Genindfør Glass-Steagall: bryd Wall Street og dets magt op;
- Skab statslige kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Alexander Hamiltons nationalbanker;
- Investér kreditten i ny infrastruktur med frontlinjetechnologier, inklusive højhastighedsjernbaner, fjerde generations fission, samt teknologier til fusionskraft og moderne systemer til beskyttelse mod storme og til vandmanagement;
- Vedtag et »forceret program« for opnåelse af fusion, som økonomisk drivkraft: lad en stor udvidelse af NASA's rumforskningsprogram forsyne os med drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Et Nyt Paradigme begynder at virke

Kinas Bælte & Vej Initiativ, et internationalt projekt for nye »jernbane-landbroer« og store projekter for infrastrukturudvikling, tilbyder omgående samarbejde om kreditten til og byggeriet af ny infrastruktur i USA. Dette initiativ iværksætter nu store projekter, som de længe har identificeret som værende absolut nødvendige, såsom Kramkanalen i Sydøstasien og genoplivningen af Tchadsøen i Subsaharisk Afrika, projekter, som Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, længe har været fortalere for.

Helga og Lyndon LaRouche leder en national mobilisering, der fokuserer på at få præsident Trump til omgående at bringe Amerika ind i det af Kina initierede Bælte & Vej Initiativ for byggeri af ny infrastruktur i hele verden. Dette »win-win«-initiativ, og USA's tilslutning til dets projekter i hele verden, samt ligeledes USA's byggeri af sin egen, nye infrastruktur, betyder genoplivningen af USA som en industrimagt.

Den 26. august talte **Helga Zepp-LaRouche på en konference i Manhattan** om infrastruktur-nødsituationen i USA, hvor hun kom med følgende forslag:

»Tænk engang på det enorme potentiale, der åbner sig, hvis USA ville samarbejde med Bælte & Vej Initiativet«,

sagde Zepp-LaRouche til konferencen.

»Jeg mener, det er vigtigt, at man forestiller sig et helt andet system. Hvis USA i dag ville gøre, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde – en New Deal, Glass-Steagall, samarbejde med Kina – kunne USA opleve en industriel revolution, større end på noget andet tidspunkt i sin historie. Folk må simpelthen forestille sig, at vi nu befinder os ved et systems afslutning, et system, der ikke kan reddes. Vi må erstatte det med et totalt andet system, og det har de fleste mennesker simpelthen svært ved at forestille sig, men der er eksempler

på sådanne forandringer. Marshallplanen i Europa var f.eks. et sådant eksempel, og Meiji-restaurationen i Japan var et sådant eksempel – det, som Roosevelt gjorde med New Deal, så folk må simpelthen tænke, at en sådan dramatisk forandring absolut er mulig i dag.»[1]

LaRouche PAC har påtaget sig ansvaret for at få præsident Trump og Kongressen til at udføre denne handling. Men det er ligeledes alle amerikaneres ansvar, der tænker på sig selv som borgere: de, der aktivt har støttet præsidenten eller senator Bernie Sanders; de, der ikke støttede nogen, på grund af afsky for manipulationen, og den fortsatte manipulation, af valget, men som har ønsket en drastisk ændring i politikken med afindustrialisering og Wall Street-spekulation, der styrer landet; de, der kender mennesker, der blev dræbt eller gjort hjemløse og forarmede af de af Wall Street forårsagede »naturkatastrofer«. De må nu alle handle og lade deres stemmer blive hørt.

For, at se på, hvad der, nu igen, sker med store, amerikanske byer, fører alle ved deres fulde fem til den samme konklusion: Der er intet alternativ.

Foto: Oversvømmelser forårsaget af orkanen Harvey nær Houston Downtown. 27. august, 2017. (Youtube Screengrab / Evan Mallett)

[1] Citatet er fra 'Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche', efter hendes indledende indlæg. (-red.)

En fortælling om to verdener

Leder fra LaRouche PAC, 28. august, 2017 – Som Charles Dickens skrev i En fortælling om to byer:

»Det var den bedste tid, det var den værste tid; det var visdommens århundrede, det var dårskabens århundrede; det var troens periode, det var vantroens periode; det var lysets tid, det var mørkets tid; det var håbets vår, det var fortvivlelsens vinter; vi havde alt i vente, vi havde intet i vente.«

I dag er det ikke to byer, men to visioner af menneskehedens fremtid, og af menneskets grundlæggende natur.

Verden er vidne til ødelæggelserne i Houston – en naturkatastrofe, selvfølgelig, men én, der fandt et »lille folk« (som Schiller sagde om den franske befolkning på det tidspunkt, hvor Dickens' fortælling foregår, før og under Den franske Revolution), der har ladet nationens infrastruktur forfalde til randen af sammenbrud. Houston er notorisk uforberedt til at håndtere oversvømmelser, selv under de årligt tilbagevendende storme, for slet ikke at tale om orkaner eller den aktuelle 1000-års oversvømmelse. Allerede i 2012 gav det Amerikanske Ingeniørselskab byen et C- i byens »standpunktsbog« mht. sikkerhedsforholdsregler mod oversvømmelse. De to hoveddæmninger til sikring mod oversvømmelse af Houston, som begge er på randen til at flyde over eller endda kollapse i den aktuelle storm, blev bygget i 1940'erne, og deres levetid udløb for 20 år siden.

Men Houston er i bund og grund ikke anderledes end alle dele af USA. Vores største by, New York, oplever for tiden et generelt sammenbrud i systemerne for transport, kloakering, vand og mere endnu – en kendsgerning, som blev adresseret den 26. august på et Schiller Institut forum i Manhattan. Infrastrukturunderskuddet har skabt krudttønder i hele nationen, der blot behøver en enkelt gnist for at ryge i luften, som vi så det under orkanen Katrina i New Orleans, med superstormen Sandy i New York City og med tørken i det sydvestlige USA.

På den anden side har vi visionen om »håbets vår«, der er ved

at blive til virkelighed med Silkevejen, som bringer storstilet infrastruktur i hele Asien, Afrika og Latinamerika, infrastruktur, som de er blevet nægtet under hele koloni- og postkolonitiden. Særligt er to af de store projekter, som Lyndon LaRouche har foreslået hen over de seneste par årtier – Kra-kanalen i det sydlige Thailand og projektet for genopfyldning af den næsten udtømte Tchadsø i Afrika, gennem omdirigering af vand fra Congofloden (Transaqua) – nærmer sig nu deres virkeliggørelse. Disse projekter er blevet voldsomt modgået af de tidligere kolonimagter og modgås stadig i Vesten under den falske forklædning af, at det 'gør skade på miljøet' og 'ikke er rentabelt'. Bag begge disse store projekter er drivkraften Kinas Bælte & Vej Initiativ, med den anskuelse, at menneskeheden ikke er et oligarkis undersætter, men at den derimod er formålet for regeringers eksistens.

Hvorfor kan USA og Europa ikke deltage i denne verdensforandrende udviklingsproces? Den eneste årsag er den fortsatte magt, der oppebæres af det bankerotte finansimperium centreret i London og New York. Det vestlige banksystems degeneration, til at blive et uhæmmet spillekasino, der kun er villigt til at »investere« i spekulationsorgier og er drivkraften bag stadigt større forfald af den fysiske økonomi og levestandarden for de »laveste 90 %« af befolkningen – dette er den virkelighed, der førte til valget af Donald Trump. Dette er den virkelighed, der er drivkraften bag det igangværende kupforsøg imod ham, fra magterne i Londons og Wall Streets og deres slaviske, totalejede politiske ledere og mediehorers side. »USA må ikke gå med i den Nye Silkevej«, brøler Ozymandias, fra Shelleys digt. Og han tilføjer, »Regeringen må ikke intervenere i Wall Street«. »USA må forberede krig mod Rusland ... Mit navn er Ozymandias, Kongernes Konge; Betragt mit Værk, I Mægtige, og fortvivl!«

Begivenhederne i Houston må blive alarmklokken, der ringer og vækker os. Selvfølgelig vil det amerikanske folk vågne af deres slummer for at hjælpe befolkningen i Houston i denne

katastrofe – men det må også, langt om længe, handle for at genindføre det Amerikanske System, for at forlange afslutningen af dette *casino mondial* og den omgående skabelse af et statsligt kreditsystem i Hamiltons tradition, til skabelse af den nødvendige kredit til at genopbygge vore byer på et moderne niveau, vore transportnetværk, vore vandsystemer, vores energiproduktion, vore skoler og hospitaler. Som Helga Zepp-LaRouche sagde om infrastrukturkrisen på forummet i Manhattan den 26. august[1]: »Hvorfor ikke bygge 50 nye byer?« Kina har gjort det og bringer det ud til hele verden gennem Bælte & Vej. Vi kan, og må, gå sammen med dem.

Foto: Texas' redningsfolk redder en indbygger i Houston i båd, under øversvømmelserne forårsaget af orkanen Harvey. 27. aug., 2017.

[1] Se video her:
<https://larouchepac.com/20170827/manhattan-town-hall-revive-hamilton-s-american-system-and-presidency-through-larouche-s>

Helgas tale vil blive oversat og udlagt her på hjemmesiden.